

ΝΙΚΟΣ ΚΟΓΙΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΕΡΟΙΑ

ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΒΕΡΑ ΚΟΥΣΙΑΔΟΥ

Μητροπόλεως 7 • Βέροια •
Τος όροφος ☎ 65.434

ΠΛΗΘΥΝΤΑΙ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ:
3ος όροφος επί της οδού Αλφειού 30 τ.μ. ΕΥΚΑΛΙΑ
1ος όροφος 88 τ.μ. και 82 τ.μ. ΚΕΥΤΟΙ
ΟΡΟΦΟΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ 137 τ.μ. στο ΠΛΑΝΟΡΡΑΜΑ.
Μονοκατοικία 57 τ.μ. 223 π. διαμέτρησ. εσωτερική.
1ος όροφος 32 τ.μ. κήπου με ποικιλία ΕΥΚΑΛΙΑ
4ος όροφος 135 τ.μ. βυθιστικό. Μουσείο 3ΔΕΚ
4ος όροφος 47 τ.μ. κήπου 4.700.000 \$ΟΧ
2ος όροφος 85 τ.μ. βυθ. Μουσείο 3ΔΕΚ
1ος όροφος 82 τ.μ. 3ΔΕΚ Προσέχει.
4ος όροφος 97 τ.μ. ΠΑΣΑ ΚΙΟΣΚΙ
2ος όροφος 108 τ.μ. ηλ. Οροφολογίου 2ΔΕΚ
2ος όροφος 72 τ.μ. βυθιστικού 2ΔΕΚ
1ος όροφος 45 τ.μ. (Πιστοκία) 4.000.000 \$ΟΧ.
1ος όροφος 120 τ.μ. (Κυριόγειο) 9.000.000 \$ΟΧ.
Μονοκατοικία (Κέντρο διπύργου) 65 τ.μ. 220π.εσφ.εσφ.
2ος όροφος 42 τ.μ. ΠΑΒΕΙΟ ηλ. Οροφολογίου
ΠΕΥΚΟΧΩΡΙ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΟ ΜΕΖΟΝΕΥΜΑ 65 τ.μ.
8.500.000 \$ΟΧ ΕΥΚΑΛΙΑ
2ος όροφος 130 τ.μ. Προσέχει ΛΟΥΞ ΕΥΚΑΛΙΑ
3ος όροφος 30 τ.μ. κήπου (Προσέχει)
5ος όροφος 45 τ.μ. παραθαλάσσιο 5.500.000
2ος όροφος 98 τ.μ. κέντρο 3ΔΕΚ ΕΥΚΑΛΙΑ
2ος όροφος 83 τ.μ. 2ΔΕΚ (Οροφολογ) ΕΥΚΑΛΙΑ
4ος όροφος 120 τ.μ. 3 ΔΕΚ (Οροφολογ) ΟΡΟΦΟΤΑΤΟ
1ος όροφος 70 τ.μ. (Οροφολογ)
3ος όροφος 45 τ.μ. κέντρο 5.500.000
ΧΑΡΑΔΡΑ νεοκτιστό σε 1050 τ.μ. 4.000.000

ΠΛΗΘΥΝΤΑΙ ΔΙΚΟΝΕΔΑ:

Πανοραμικό (Προσκήνιο Βεροίας) 2,5 στρέμ.
ΠΑΤΡΙΑΔΑ 960 τ.μ. ΕΥΚΑΛΙΑ
Γηπέδο 300 τ.μ. κήπος 14 τ.μ. ΕΥΚΑΛΙΑ
ΠΟΤΙΔΕΑ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΟ 510 τ.μ. 4.500.000 \$ΟΧ.
ΑΣΙΜΑΤΑ 400 τ.μ. 1200 τ.μ. και 8,5 στρέμματα
ΠΛΗΘΥΝΤΑΙ ΧΩΡΑΦΙΑ:
ΡΑΧΙΑ 8,5 στρέμ. 2000 κ.μ. (Σελ. Λαύρας)
ΣΤΑΥΡΟΣ 5 στρέμ. 2000 κ.μ. (Σελ. Λαύρας)
ΠΑΤΡΙΑΔΑ 6.300 στρέμ. και 2,5 στρέμ. (Ποτιστική)
ΣΤΡΕΦΗΜΑΧΟΣ 15 στρέμ. 2000 κ.μ. ΕΥΚΑΛΙΑ
ΚΡΕΒΒΗΤΑΙΣ 20 στρέμ. ΕΥΚΑΛΙΑ
ΡΑΧΙΑ 4 στρέμ. ημ.α.
ΛΑΖΟΧΩΡΙ 14 στρέμ. ΕΥΚΑΛΙΑ
ΜΑΚΡΟΧΩΡΙ 5,30 στρέμ. (Ουρνογειο) ΕΥΚΑΛΙΑ

ΠΛΗΘΥΝΤΑΙ ΜΑΓΑΖΙΑ

100 τ.μ. 125 τ.μ. ΓΕΥΣΙΜΟΣ τ.μ. ποτό (Εξοχόν)
250 τ.μ. Αμπελοκήπι Βεργίνας ΕΥΚΑΛΙΑ
80 τ.μ. Φάσμα Βεργίνα ΕΥΚΑΛΙΑ
45 τ.μ. Φάσμα Βεργίνα ΕΥΚΑΛΙΑ
30 τ.μ. (Μητροπολεως) ΕΥΚΑΛΙΑ
160 τ.μ. υπογειο κώπος ΤΕΡΟΧΗ ΚΤΕΝ)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αγροτεμάχιο τεσσάρων στρεμμάτων με ροδάκινες, ελιά ετών, ποτιστικό και με ιδιωτικό δρόμο στην Ραχία. Πληροφορίες από Δευτέρα έως Παρασκευή 8 π.μ. έως 3 π.μ. στο τηλέφωνο 61.933.

ΔΕΚΟΜΑΖΥΤΗ ΜΙΚΡΟΒΕΛΤΙΜΩΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΤΗΣ

«WEIGHT LOSS»

Αν ενδιαφέρεστε να χάσετε από 5-50 κιλά, χωρίς πείνα και εξάντληση έλθετε στο Κέντρο Διαίτης "WEIGHT LOSS".

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ: ΔΕΥΤΕΡΑ 10-12 π.μ.

☎ 22.718 6-7 μ.μ.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Μεταφερθήκαμε στο νέο μας γραφείο: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 10, 2ος όροφος (Στρά Βλαχογιάννη)

ΔΑΥΝΑΙΣΑ ΜΑΓΙΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Αγαπητή μου Σοφία Κωσταντίνιδου-Σιδάρα

Διαβάζοντας τα ποιήματά σου μου έστειλες, με τον καιρό μας φίλο Ανδρέα Μικαντζώνη: πουν και ενώ μαζί σου, σε αυτό το μεγάλο και ατέλειο πανηγύρι της ζωής. Μαι ηββα, και η πουν μαζί σου, σβενώντας Ανταρτία σε αυτό το μεγάλο και παύσιο από κάθε απόμην ναντίμ!

Παο, όλο, που έχω και έχω ήσυχ, πάλιες από τις στίγες, που περιγράφει και ξεχώνεται ποος στίγην σίτη μέσα μου: Να ζεις που αυτοί που τα εκδύαν αυτά και κατά από σκείνες τις πράξεις γνήκες θα ήταν ασφαλώς: Τρελοί, μικρά παιδιά χωρίς νίονιο και γνώση, θεοί η ήμεροι, αυτοί που τρωτοί μπροσν τα βούνα και αντιτρώθηκαν σε όλων των ειδών τα αβούτισμοσφά τεσάρτα.

Μετα που δίκουμια για λίγο το διαβάσασα σίτη μέσα μου: Αι Μίση, ήταν και αυτοί Αβέρωτοι, με σοσκα και όρως, όρως Εού και Εγώ, όπως όλοι οι Αβέρωτοι, και τότε σε βουισαα και νουίθευ τον εαυτο μου συτυχή, που ο ζυτρωσφός Ανώρεας, με συμπιεσάδα μετρού αυτοίαν που τα εδωσε να αποδουσουν και να χάσουν αυτήν την πολυτιμωτέην πανδέσια των εσώνων σου.

Ενα τόσο μεγάλο ποητικό έργο, δεν θα μπορούσα να το διαβάσω ολοκληρω στον περιορισμένο χώρο που το έχω στην διάθεσή μου.

Η μεγάλη δύναμη σου, με την οποία είναι ποστικύει και οι στίχοι, περα από την ιδεολογία και την γλυφωσθήμη δούλη της, βράκεται στο ότι με υποχρεώσαν να τα διαβάσω όλα τα έργα σου αν όχι υποσούφω, αλλά στωσθήποτε πιο γρηγορα από τον χρόνο που δίδεταιει κάποιος, για να διαβάει παρομια έργα.

Το έργο σου, αποτελεί μεγάλη και ξεχωριστή Τμή ποος αυτούς που θασωνιστικαν, που σνωσαν τη ζωή να φευγει λίγο - λίγο από τα κατακοσμουσνημενο κοσμί τους. Αυτών που απηλοστικαν, που θασωνιστικαν, αυτών που αντέδωσαν την σση και τη γία των υπαρκθώντων.

Ανθεδια, έσοφια, πως υπεσσαν να πιστευουν ότι η γία, το αμια το πολύ αμια και το ένγκλημα θα έζηλυνε την βρωμια τους; Αλληλα και νεφροι σθώρωτα, Ρο-λιούτ "γαρμια" το θάνατο σε γυλιωδες Ανώδουπος, θασωνισαν θάνατοσφ τη έσοφια. Έστρωσαν τα Κοκόλα, Ανώδουπη, έστρωσαν με λανταμ, έστρωσαν που τα εδωσα, τα ιδούκια και τα ρομωτα εφεργων το δούλο της ζωής που τόσο δίκουτο.

Άκουα θύματα και σουσφω, Άκουα νουίθευ εκ-κείνο το σίος που συνταροσσει το παλιωμο κοουί, αλλά και τη χαρά που δεν τους εδωσε το αναμελωμενο για αυτούς απουτέλεσμο.

Όλοι οι ηρωες σου, είναι τραγικατικοί και αμυριστοι. Έστρωσαν με τη δόση τους τα σνηση Ανώδουπηνα ηνθα θάπρωσαν τις βράδικες Ανώδουπινες διαμπίτες: Την αλληλεγγυη, την αξιοσέπεια, την αγρη και την ανθωμια. Επολενας, τα έργα σου μας δίνουαν την αληθινή εικόνα εκείνης της περιόδου, έτσι που δεν έχει διαστρεβλώθει από κανένα παρτικατικό κω-σασοτή.

Δίνου τον παλιμο μας στωχίς, μετρωσσαν τον αγωνιστή στο "περσποσφ" αμια και σε κροσφια στίγην, όπως να το καταδαθεί, έχει την εγυρωσση ότι ζει και αυτος το γεγόνωτα. Αποδίδεται τη κοσφία να χύτρω τον ίδιο ουέμο με εκείνη των Ανώδουπών. Τοκρέται για μια ποσεια ενός ολόκληρου λαου, που ξεκίνησε με πίστη στον σγάνω, με ασιωσφεία για τη Νίκη. Εμπιστοσφη στις δύναμεις του, να για να ζει, ζοσσει τάκια να προδίνεται από τους ξένους, αλλά και αμκωτοσφ υπρωσφς ανεξάρτητα αν αυτό σφωιδεται σε αδύναμια, ανικανότητα ή και σε τεμπηρωδες ποθέσφες.

Οι λέξεις και οι στίχοι, άρα και ξεγανιωνται ποστω-ρνος, παθωνικές, Δίνου ερεθισματα στον αναγνώστη να ποσβημιαστίσει, να σφωφεί ποια είναι η δική του θέση, ποιος ο ρολος του. Τον κάνει να ανακαλυψει κωπος πτωχός του εαυτου του, που ποτε δεν είχε ανεδιήτοποσσει ότι είχε.

Τον συνκλονίζει, τον συντρωβει, αλλά και τον σνυγέρει. Του θυμάει το ληθασγο του ποσωντος και του αναδύσσει τις μνημες του ενδοσφου πασθενοντος, βοηθείται να ζει το παρον και να ρομωατίετα το μελλων. Το μελλων της Ελλάδος. Ενα μελλων Ανώδουπιο, Εσθητικό, γελάτο άνατη, Χόσφ και Εστύγλια. Μέσα από τον νησιο ψυχισμό σου και την ακονισμένη σκφή, μετρωσάδες την ιστορία σε στίχο. Σε μωδίστοσφια. Η παλιήκοσφια των μαχίτων και η σνυεσίση του ΕΝΑΙ: Πωσων να είναι μόνο ποσινια και υπρωσφει. Γίνετα βουνο, γηνη, ζωμια, σνυασιβήμια και ανθωμια που στο ένα χέρι κρατανε τωσφει και με το άλλο μωδολαδών υψύχες.

Αναγνώσφει έστρωσαν οι χαρακίτρες και ποσο ζάφρωτα τα τελοστικα, έτσι που η ανγνώσφη των ποσινιατων σου σε ποστωτα από την τραγικωσθητή και σε γιέλωσαν ενθουσιασμο. Ο αναγνώσφης, παλάε-ται από τα ιδούκια που εσυωχώνου τον ανθωπώτους γενικά και τους αγωνιστας της στωχής εκείνης εικόνα και γενικά τον πνευσμωσφ από κωβσο αερα και ζώνη. Με το συνδουσμο της σωντασφς με τη δόση, με τη αιμή, αλλά και δύναμικη σκωφαση και υψος, ζίνεις

ένα ολόκληρο έργο. Ζυτρωσφ, ποσγμιατικό στωχ το, έζησες και κωσφς καταρωπο από το λαο που είναι και η αμείστη του αλλά και ο σκότος σου.

Διαβάζοντας το, βλέρεις να ξεχωνεται μεσφωτα σου η γία η ανθεδια, και είναι αυτή που μπορει να τους αγνείει όλους. Από τον πιο αγνο και ανωθευτο ανθωμιο του λαου, ως τον ένγκλωβισμενο στο λάθωμιν-βο της γνώσφς, τον "αντίπαλο" και τον ποκωμιο ακο-λο.

Κείμενα ατοσφια και αυτοδύναμια τα κωβένα. Δεν πο-βόσφαι τίποτα, δεν έχεις να κωμεις τίποτα. Έτσι ο αναγνώσφης δέχεται το περιεχόμενο του, γιατί και η ανθεδια έχει και τέχνη.

Το ξέσποσφια σου ηββε, εντονο και μετρωσάμενα, έσωσες σακα και οσφα στα ουεια και τα ιδούκια, έ-δωσες φρεπα και ξεχώνισες τις ελπίδες κωβωσφίλο-πτος της στίγμεις και τον ποσπο που αντρώσφ ενος λαος, όταν έζηνα και αρχίει να αντρωδύσφεται.

Είναι εμπνευσμενα και διαποτισμενα από το παθος της Ελευθέριας, τη δικαιοσφνη και την σθώρωτα. Είναι γρημμένα με μια νάμωσφ, αληθ αιμή και στωπική-τη, μεσση, τελοστικη. Με το νελο των εντονα βω-μενων γενωνστων. Με ενα επικό υψος, που δεν ε-χουν τίποτε το εστωμενο ή το ποητιωδες. Με σνυα απηλοστικη, δισωσφ και ανεπιπλέυτο λωμιοσφ. Με μια αμωσφισατή περιλοσφισμη ικονωμια, με εκείνο το ποητικό ένωστικτο, που κάνει τον ποητη, να τα βλε-πει και να λέει όλα απλά, γιατί ποσγμιατ η σοφια ει-ναι απλή. Δημιουσογουν στον αναγνώστη ένα δεύτερο Εγώ: Τα δύνατα σνυασημιατικά ζωμιατα που δίνο-νται και δένονται με σνυκεκρωμενα τελοστικα σνυ-νάμωσφια του αναγνώσφτη.

Η γλώσφια που χρησιμοσφεις είναι η φωνη εκ βωβέ-ων. Είναι ανωθευτη, λακή, δρωστικη - δύναμικη. Είναι λόγια και στίχοι αβιστοί. Είναι λωμικος και επικός ο στίχος σου, με μια απροσώληλο αμωμια στη γρησφ και την τάκω.

Η αμωσφια, το παθος, ο δύναμιοσφς και η σκωφω-σφη πυκνωσφια είναι τα κώμια στωχίετα. Και είναι όλα τα που τα κάνουν όχι μόνο ανσφακα για τη ζωή αλλά επιβεβλήμενα. Τα ημωμιατα που πεσωνν τα ποη-μιατα σου, είναι ημωμιατα με διαχροσφικα όξια. Είναι ο σνυωσφς για Ελευθέρια και κοσνωσφικη δικαιοσφνη. Μη-νυμιατα σνυαξέσφωσφες των λαών... εδωσσαν να προ-γώσουσε με ασιωσφεία στο μελλων.

Η κάθε λέξη, κάθε γρησφη και κάθε στίχος σου ει-ναι βγλωμεις από την ποσωσφικη σου εγρησφ. Από το καταδεδό της ψυχής σου. Ουοια και περιεχόμενα, μωσση και στήη, υψος και ηθος διαπερνωσφ από ειλβα-θώνων και κηρωφ δεν αφηλουν τον αναγνώσφτη ου-δέτερο και κωποσφ. Σνυμτέχεται νωσφα και μωκικά, χωρεται και αμωσφεται με τους ηρωες και αγωνιστες.

Διαβάζοντας τα, μου θύσσαν το στίχο του Κίρηνικ, "Κι αν της ζωής το έργο, μπορει να το βλέρεις σνυ-ντομια και να ακύβεις έσφια, να το χύτεις έσφια, με φρεμμένα εσφάδατα, τότε πια σνυες ανώρος παιδί μου" λέει αυτος. Ανώδουπος λέω Εγώ. Το έργο σου, παιδίω διαστρεφεις θούλο, παρρωσάει νηγαντες σί-κωνες. Εκνοες ανθωμιας, ενθωσισμοσφου, παρρωσί-σμου και κοσνωσφικης δικαιοσφνης.

Το ποημα είναι ηρωικός και σνυθέτος λόγος. Είναι ποημια και όχι ποες. Λέξεις βαλκωτες στη σπια. Σε σνυχόσφια με σση δύναμη κωδός και σνυσφής μπορει να έχει ο ανθωπώτος και σε εσυωσφιστή που η σνυκωσφια των ποσγμιατων σνυξάδα με κοσνωσφησφ από πλωσμια και ανθωμιατα κωμιατα σου. Και αν ποσ-κωθεί και κωποσφιο εστω και με αυτον τον ποσπο ε-χέμε στα υποψη σου.

Βεροια - Αργυροστος 1994. Κ' Ο Γ / Α ΝΙΚΑ Ξ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗΣ ΤΗΣ Δ.Ε.Υ.Α.Β.

Από τις 1/11/94 μέχρι και τις 15/11/94 θα σφί-οκείται σε επιφυλακή το παρακάτω σνυεργείο της ΔΕΥΑΒ:

1. ΧΤ Επαρχίου Λαζάρδος-Τεχνίτης υδραυλικός
2. Σταυρίδης Στάυρος - Εργατής
- Αυτομωσφς τηλέφ. Βαθρών 21814

ΔΙΚΟΙ - CD - ΚΑΙΣΕΡΕΙ - ΜΑΧΙ SINGLE
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΤΡΟΕΤΣΕ

3 όροφος γέφυρα προσόκη
Α. Επαρχίου - Α. Σπυριδιώνη (Πρωτό) - Τηλ. 222707194 Βεροια
Α. Επαρχίου - Α. Σπυριδιώνη (Πρωτό) - Τηλ. 222707194 Βεροια

Αξιότιμε κύριε προεδρε

Σαν σκεπτομενος ανθρωπος παρκουλουθω με ιδιαιτερο ενδιαφερον τις τεραστιες προσπαθειες, που καταβαλονται σε ολοκληρη την Σοβιετικη Ενωση και απο ΕΣΑΣ προσωπικα, για να δωθουν πιστικες απαντησεις στα προβληματα της εποχης και του Σοσιαλισμου και να εδραιωθουν τα θετικα αποτελεσματα, που επιτευχθηκαν μεχρι σημερα στην μεγαλη χωρα σας.

Με τό ίδιο ενδιαφερον και προσοχη, διαβασα και το αξιολογο βιβλιο σας, που αναφερεται στην ισορικη εποχη που περνα σημερα, η κοινωνια των ανθρωπων και την συγχρονη προσεχχιση της διαλεκτικης του σοσιαλισμου με την επαναφορα του

τριπτυχου: ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ, ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ και ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ, που ειναι τα βαθρα του σοσιαλισμου με ανθρωπινο προσωπο, που τοσο ειχαν παραβιασει, διαστρεβλωθει και παραποιηθει. Δεδομενα που εφαρμοζομενα, θα ξαναδωσουν την παγκοσμια ακτινοβολια των σοσιαλιστικων ιδεων, θα συνεχυρουν λαους και συνειδησεις και θα ενθαρρυνουν, εκ νεου το παγκοσμιο επαναστατικο γιγναισθε.

Διαβασα-μελετησα, θα ελεγα με μεγαλη προσοχη και παραγραφο προς παραγραφο το βιβλιο σας.

Το εργο σας απαντα σε πολλα απο τα προβληματα που απασχολουν τον Σοβιετικο λαο και το κομμα, τους διευθυντικους και διοικητικους μηχανισμους κ.λ.π. . Ακομα αναλυεται, την Σοβιετικη κοινωνια κατα τομεις και φυλο, τα ιδιαιτερα προβληματα που αντιμετωπιζει καθε φυλο και κατα καποιον τροπο προσδιοριζεται, τον ρολο που εχει να παιξει καθε φυλο στην προσπαθεια αποκαταστασης των παραβιασμενων αρχων και αξιων του σοσιαλιστικου τροπου σκεψης και δρασης και ιδιαιτερα τα καθηκοντα των κομμουνιστων.

Βεβαια αναλογα με τα πιστευω και την ιδεολογικη τοποθετηση, μπορεί κανεις να βρει θετικα και αρνητικα σημεια σε καθε συγγραμμα-εργο.

Δεν θα αναφερθω σε αυτα και κυριως τα σχεση εχωντα με την εσωτερικη και εξωτερικη πολιτικη, πολυ περοσσοτερο δεν θα αναφερθω στα ιδεολογικα, πολιτικα και κοινωνικο-οικονομικα προβληματα. Αυτα θα τα λυσηι ο Σοβιετικος λαος με την εκαστοτε Ηγεσια του.

Εγω θα ήθελα, να μου επιτραπεί, να αναφερθώ για λίγο στον τρόπο με τον οποίο βλέπεται στο έργο σας την σχέση των δύο φύλων, την συμμετοχή της γυναίκας στην ζωή και τους διάφορους κομματικούς, διοικητικούς και διευθυντικούς μηχανισμούς. Κυρίως όμως, θα αναφερθώ στο γεγονός ότι στο έργο σας αποτελείται από τετρακοσίες πενήντα επτά σελίδες στην Ελληνική μετάφραση, αφιερωσάται μόνο τρεις σελίδες στο κεφάλαιο ΓΥΝΑΙΚΑ, και σε μερικές παραγράφους αυτών των τριών σελίδων, γραφεται επί λέξη: "Η ολομέλεια του Ιανουαρίου, έθεσε το ζήτημα της προώθησης περισσότερων γυναικών σε διοικητικές θέσεις.". Γιατί περισσότερες και όχι όλες τις ικανές και κατάλληλες; Στην επομένη παράγραφο: "η ένταση της χειραφετήσης των γυναικών θεωρηται συχνά κριτήριο, για να εκτιμησει κανείς το κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο μιας κοινωνίας.". Γιατί συχνά και όχι πάντα; Και ποιο κάτω στην ίδια παράγραφο ότι: "Είστε περηφανοί, που οι γυναίκες με την Οκτωβριανή επανάσταση, κερδισαν -απο ποιον- μια νομοθετικά κατοχυρωμένη θέση ισότιμη με των ανδρών, -απο που την είχαν οι άνδρες αυτή την θέση και με την επανάσταση, την κερδισαν και οι γυναίκες- ότι χωρίς την συμβολή και την ανιδιοτελή δουλειά των γυναικών, δεν θα είχαμε οικοδομήσει την νέα κοινωνία, ούτε θα κερδιζαμε τον πόλεμο εναντία στον φασισμό.". Και σε συνέχεια ότι: "Στα χρόνια της δύσκολης και ηρωικής ιστορίας μας παραλείψαμε να προσεξουμε, τα ειδικά δικαιώματα και ανάγκες των γυναικών.". Δηλαδή, μόλις κερδισατε οι άνδρες την επανάσταση και τον πόλεμο ξεχασατε τις γυναίκες που, χωρίς αυτές δεν θα τα κερδιζατε.

Και αφού αναφεραται ότι το γεγονός αυτό εξασθενισε τους οικογενειακούς δεσμούς και χαλαρωσε την σχέση απεναντι στις οικογενειακές ευθηνες λέτε: "Αυτό είναι το παραδοξο αποτέλεσμα της ειλικρινούς και πολιτικά δικαιολογημένης επιθυμίας μας -γιατι επιθυμία και όχι υποχρέωση, καθήκον- να κανουμε τις γυναίκες ίσες με τους άνδρες. Δωρο θα γίνει το ισα;". Και αμεσως μετα: "Τώρα, στην πορεία της περισσότερῶκα, αρχισαμε να ξεπερναμε αυτήν την ελλειψη για αυτο σημερα γινονται ζῶηρες συζητησεις στον τυπο, στις δημοσιες οργανωσεις, στους τοπους δουλειας και στο σπιτι, πανω στο ερωτημα, τι πρεπει να κανουμε για να δωσουμε στις γυναίκες την δυνατοτητα να επιστρεψουν στην ΚΑΘΑΡΑ γυναικια αποστολη τους.".

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, ότι η σημερινή ανδροκρατούμενη καινώνια αντιστρατεύεται την πορεία προς την ισοτητα της γυναίκας με τον άνδρα, σε Δυση και Ανατολή.

Όμως, μπηκαμε στο κατωφλι μιας εκπληκτικής εποχής, όσο και αν δεν φαίνεται ίσως ακόμα. Οι εξελίξεις είναι ραχδαίες. Μαζεβονται καταλιχιδες. Σε λιγο, η ανδροκρατία ελαχιστα θα συζητιεται, γιατι θα αποτελει προιστορία και μυθο. Ο κατακλυσμος που ερχεται, απειλει ανδρες και γυναικες μαζί και αυτο που θα προκυψει, αφορά απολυτα σε συνεπειες και τους δυο. Αναφερομαι, στην "τεχνολογική επανάσταση" που με τις συνεπειες της θα καταργήσει για την κοινωνία των ανθρωπων αρκετες απο τις δομες, θεσμους και αξιες της "γεωργικής και βιομηχανικής επανάστασης".

Ο Ο.Η.Ε., σε τελευταία στατιστική ερευνα επισημαίνει, ότι ενώ οι γυναίκες αποτελούν τον μισο και πλέον, του παγκοσμιου πληθυσμου, αντιπροσωπευουν το ένα τρίτο του εργατικού δυναμικού, πραγματοποιουν πάνω απο το εξηντα τοις εκατο του συνολου των ωρων εργασίας, και δεν εισπρατουν, παρα μονο, το δεκα τοις εκατο του παγκοσμιου εισοδηματος, απο μισθωτες υπηρεσίες και κατεχουν λιγοτερο απο το ένα τοις εκατο του παγκοσμιου πλουτου (ιδιοκτησία, κεφαλαία, μέσα παραγωγής κ.λ.π.). Τα στοιχεία αυτα, όχι μονο πειθουν αλλά και επιβεβαιωνουν ότι η γυναίκα ουσία και περιεχομενο είναι ο προλεταριος του πλανητη.

Απο τα στοιχεία αυτα γίνεται φανερο, ότι αυτη η ανισοτητα, η αδικία και η απανθρωπία, δεν θα αντεξουν στον χρόνο, οσα μετρα και αν παρθουν, σε συνδιασμο δε, με την επανάσταση της πληροφορικής, διαγραφουν στον οριζοντα για το εγγεις μελλον ένα μεταβατικό σταδιο. Στο μεταβατικό αυτο σταδιο, η ανδροκρατία δεν θα αντεξει, παρα μονο όσο μπορεί να αντεξει ένας χαρτινος πυργος ή να προβαλει αμυνα, όσο μια χαρτινη τιγρη. Ένα "ψυσημα" χρειάζεται μονο για να πεσει. Το ζήτημα είναι ποιο απο τα δυο υπάρχοντα σημερα συστήματα θα οφεληθει -εκμεταλλευτει την πτωση.

Το σύστημα της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, ανεξάρτητα απο την φάση που ιστορικά βρισκεται, έχει κάνει τεραστίες παραχωρήσεις προς την γυναίκα, προκειμένου να την προσεταιρισει, δίχως αυτη να κουνήσει το μικρο της δακυλακι, (δικαιωμα ψηφου, συμμετοχή στην πολιτική, προστασία της μητροτητας,

εκτρωση, δικαιομα στη εκπαιδευση κ.λ.π.). Και προκειμενου να διατηρησουν το κεφαλαιοκρατικο συστημα στην ζωη και την εξουσια του κοσμου -χωρους που ελεγχουν- στα χερια τους δεν θα διστασουν να κανουν και οσες αλλες παραχωρησεις, θα χρειαστουν ακομα προκειμενου να ελεγχουν την θεληση της. Να εξασφαλίσουν την συναίνεση και την συνεργασία της σαν καταναλωτρια, αφού αυτη κινει την αγορα, βαζει σε κίνηση και λειτουργια τον βασικο οικονομικο νομο του συστηματος; τον νομο της αγορας. Και αν δεν αντιδρουν οι φεμινιστριες, οι συνδικαλιστικες οργανωσεις και η ανανεωτικη αριστερα, θα ειχε προχωρησει και στην παροχη οικιακου μισθου, με νομο στην Γαλλια το χιλια εννιακοσια εβδομηντα τρια.

Το θεμα του μητρικου μισθου και ο μισθος της νοικοκυρας, ειναι για το συστημα μια προαποφασισμενη, θα ελεγα πολιτικη, γιατι πιστευει οτι με τον τροπο αυτο επιτελους, θα χτυπησει στην καρδια την προσπαθεια των σοσιαλιστων κομμουνιστων, να απελευθερωσουν την γυναικα απο την σπιτικη σκλαβια.

Το γεγονος αυτο, σε συνδιασμο με την "εφευρεση" του λου της επικτητης ανοσιοποιητικης ανεπαρκειας, θα CAIDS επανεκλωβισουν την γυναικα στο σπιτι και τον ανδρα στην γυναικα, οικογενεια. Τότε η εξαρτηση της γυναικας στο συστημα και του ανδρα στην γυναικα θα ειναι, οχι μονο δεδομενη αλλα απολυτη και μακροχρονη.

Η εξαρτηση της γυναικας απο το συστημα και η προσδεση του ανδρα στην γυναικα, θα εχει σαν αποτελεσμα να μονιμοποιησει την σπιτικη σκλαβια. Θα τιμμενταρει ακομα περισσοτερο τον "ΜΕΣΑ" κοσμο για την γυναικα και τον "ΕΞΩ" για τον ανδρα. Θα θεσμοθετησει την σπιτικη δουλεια σαν αποκλειστικα γυναικια και με τον τροπο αυτον, θα καταπνιξει καθε προσπαθεια για δικαιη κατανομη της δουλειας του σπιτιου αναμεσα στα δυο φυλα. Η δουλεια του σπιτιου ειναι πραγματικη δουλεια. Αυτο πρεπει να το καταλαβουν οι ανδρες. Οταν δε παραχωρηθει ο μητρικος και ο μισθος της νοικοκυρας, τότε ολες σχεδον οι ταυτοτητες των γυναικων, θα προδιοριζουν σαν επαγγελμα -απασχοληση το τριπτυχο: "ΜΗΤΕΡΑ, ΣΥΖΥΓΟΣ, ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ".

Θεωρω περιττο να αναφερθω στις τεραστιες επιπτωσεις που θα ειχε αυτη η ενεργεια, για τα προοδευτικα κομματα και κινήματα, τα συνδικατα, τους πνευματικους και

μορφωτικούς συλλογούς, μα και την κοινωνία γενικότερα, λόγω της μεγαλύτερης και παραπέρα εξάρτησης και συνεργασίας τη γυναίκας με το κεφαλαιοκρατικό σύστημα.

Το κεφαλαιοκρατικό σύστημα, παρόλο που γνωρίζει καλά την αξία της γυναίκας και τον ρόλο που παίζει η σημερινή μορφή οικογένειας για την ύπαρξη, την λειτουργία και την ανάπτυξη του, επειδή στηρίζεται πάνω στο τριπτυχο πατριδα, θρησκεία, οικογένεια, διέλυσε σχεδόν την "πυρηνική" οικογένεια και θα την είχε εξαφανίσει τελείως από προσώπου γης, αν δεν την χρειαζόνταν ακόμη σαν καταναλωτική, συμπαγή ομάδα και σαν χώρο, όπου η γυναίκα προσφέρει δωρεάν τις υπηρεσίες στον εργαζόμενο άνδρα, για να είναι παραγωγικός. Να πεσει, λόγω των δωρεάν υπηρεσιών της γυναίκας στο μισό ή και λιγότερο η αξία της εργατικής δύναμης.

Η μαζική λοιπόν, "επιστροφή στο σπίτι" των γυναικών ένα μόνο ρόλο μπορεί να παίξει: να λειτουργήσει σαν Δουρειός Ιππός, να αποκοιμησει τους εργαζόμενους γενικά και τους ανέργους ειδικά μέχρι την ώρα που με βάση την νέα τεχνολογία και τον καταμερισμό εργασίας που αυτή προϋποθέτει, θα βρεθεί η πιττα ξαναμοιρασμένη ερήμην τους, με όλους, άνδρες και γυναίκες, το ίδιο σπρωγμένοι στο περιθώριο.

Η μονογαμική οικογένεια, άρχισε την διαμόρφωση της όταν η κοινωνία των ανθρώπων, πέρασε από το καθεστώς της κοινokτημοσύνης, όπου αντιστοιχούσε ο ζευγαρωτός γάμος, στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας.

Η σημερινή ανάπτυξη των μέσων παραγωγής και οι νέες παραγωγικές σχέσεις, που αυτές δημιούργησαν, διαμόρφωσαν τις συνθήκες εκείνες, που αρχα αλλά σταθερά οδηγούν στην συγκρούση και εγκατάλειψη της μονογαμικής οικογένειας με την μορφή που την επλάσαν και την επεβάλαν, οι προηγούμενες παραγωγικές δυνάμεις και σχέσεις παραγωγής.

Στην μακραινώνη προϊστορική και ιστορική πορεία της κοινωνίας των ανθρώπων, έγιναν δύο μεγάλες κοσμολογικές σημασίας κοινωνικές επαναστάσεις, ανεξάρτητα από τις φάσεις εξέλιξης που διεγράφε αργότερα η κάθε μία.

Η πρώτη ήταν η επανάσταση που μετακίνησε τον άξονα της ζωής από την εργασία -κοινokτημοσύνη στα μέσα

παραγωγής- στην ιδιοκτησία, ατομικά ιδιοκτήτα μέσα παραγωγής, και η δεύτερη η Οκτωβριανή επανάσταση του χιλιά εννιακόσια δέκα επτά, η επανάσταση των σοσιαλιστών, κομμουνιστών, που έδωσε την εκίνηση για την επαναφορά του άξονα της ζωής από την ιδιοκτησία στην εργασία. Αυτή είναι η μεγάλη και ανεπανάληπτη σημασία της Οκτωβριανής επανάστασης που συγκλονίσει τον κόσμο.

Η κάθε μια από αυτές τις δύο κοινωνικές επαναστάσεις, διαμορφώσε και τις κοινωνικές εκείνες δομές, δεσμούς και αξίες που καθορίζουν την θέση και την σχέση των δύο φύλων, ανάλογα με το ζητούμενο και τους σκοπούς που επιδιώκει η κάθε μια.

Το κεφαλαιοκρατικό ανδροκρατούμενο σύστημα για λόγους ιδεολογικούς και συμφερόντος "άγαπα, εκτίμα, σεβεται" χρησιμοποιεί και εκμεταλλεύεται την γυναίκα από την μέση και κάτω.

Το σοσιαλιστικό συμμετοχικό και ανθρωποκεντρικό σύστημα, πρέπει πάσει θυσία στο κεφάλαιο ΓΥΝΑΙΚΑ, να μην κάνει εστω και προσωρινά το λάθος, να παραμελήσει -παραχωρήσει την γυναίκα και κυρίως τώρα με τον εκδημοκρατισμό, την αυτοδιαχειριστεί και την διαφανεία που επαγγέλεται. Θα πρέπει να δει την γυναίκα σαν ισότητα, ισοδύναμο και εξίσου ικανό άνθρωπο. Να την δει σαν ένα εννιαίο σύνολο και κυρίως πάνω από την μέση, γιατί εκεί η γυναίκα περιέχει και κρύβει ένα δυσέυρετο, σπάνιο και ανεκτίμητο πλούτο και θησαυρο γνώσεων, ένα τεραστίο αποθέμα δυνάμεις και θέλησης, για ζωή και δράση.

Η γυναίκα, είναι το ποιο τέλει δημιουργήμα της φύσης. Από την φύση αποστολής είναι πλάσμενη από τα καλύτερα και ανθεκτικότερα υλικά σε σχέση με τον άνδρα. Το ίδιο ισχύει και για τα πνευματικά εφόδια. Η γυναίκα, είναι προικισμένη από την φύση με αυτό που σήμερα αποκαλούμε "κυβερνητική" επιστήμη. Είναι ικανή να κάνει σύνθεση, ανάλυση σε αντίθεση με τον άνδρα, να βγάλει ορθά συμπεράσματα και κυρίως να κάνει σωστές για την ζωή επιλογές. Να περνεί αποφάσεις. Τα πλεονεκτήματά αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι η γυναίκα, λόγω αποστολής έχει να παίξει πιο πολλούς και πιο σύνθετους ρόλους από τον άνδρα.

Ο άνδρας, από την φύση σαν αποστολή έχει να φάει, να πιει και να ερωτεύεται, ενώ η γυναίκα εκτός από

αυτά, έχει και σαν αποστολή να κιοφορησει, να τεκνοποιησει, να γαλουχησει, να αναθρεψει και να διαπαιδαγωγησει το παιδι. Η γυναικα σε αντιθεση με τον ανδρα, είναι κοινωνικος ανθρωπος. Μπορει να κανει διαλογο με τον συνανθρωπο της, να συνδιαλλαχει και να μοιρασει αυτο που κατεχει εστω με το παιδι. Αυτη πρωτοστατησε στην δημιουργια της κοινωνιας και της οικογενειας. Αυτο εχινε οταν συνειδητοποιησε, οτι τα παιδια δεν τα φερνει μονοι της στον κοσμο και για αυτο θα πρεπει να ανακουφιστει, μοιρασει τα βαρη και τις αναγκες των παιδιων, που δεν εκανε μονη της και που, για χιλιαδες χρονια αντιμετωξε μονη της.

Η γυναικα είναι η κοινωνια και οικογενεια ανεξαρτα απο την μορφη και το σχημα που αυτη παιρνει καθε φορα, είναι η γυναικα.

Ετσι σε καθε φαση αναπτυξης τον μεσων παραγωγης αντιστοιχει και μια μορφη γαμου, οικογενειας.

Στην αγριότητα -συλεκτης -ο ομαδικος γαμος- κοπαδι οικογενεια. Στην εποχη της βαρβαροτητας -κοινοκτημοσυνη- ο ζευγαρωτος και οταν η κοινωνια των ανθρωπων μηκε στον πολιτισμο- ιδιοκτησια στα μεσα παραγωγης- η μονογαμια.

Η σημερινη αναπτυξη-συμμετοχη και αυτοδιαχειριση- διαμορφωνει την μεταβιομηχανικη οικογενεια. Την οικογενεια της πληροφορικης. Την οικογενεια της συμβιωσης.

Στην σημερινη φαση αναπτυξης και στην διαορφωμενη πια ιστορικα συμβιωτικη οικογενεια, που σαν αποστολη και καθηκον εχει να λυση αλλα συνθετα και εντελως διαφορετικα προβληματα απο αυτα που ελυσε η μονογαμικη οικογενεια δεν μπορουμε να λεμε οτι "θα κανουμε το καθε τι για να επιστρεψει η γυναικα στα καθαρα γυναικεια καθηκοντα" οταν μαλιστα ξερουμε, οτι στη σημερινη κεφαλαιοκρατικη και ανδροκρατουμενη οικογενεια η καθαρα γυναικεια αποστολη είναι η κουζινα και ο αχωνας με την λιγδα, την σκονη και την αραχνη.

Η γυναικα, είναι η κοινωνια. Αυτη σκεπτεται, αυτη προσδιοριζει τις αναγκες που εχει η οικογενεια. Αυτη θα φροντισει και ξερει πως θα ντυση τον ανδρα, θα ποδεσει ανδρα και παιδια. Αυτη θα αποφασισει για τα παντα και απο αυτην θα παρει εντολες ο ανδρας για πως θα συμπερεφερθει και θα αντικρισει τα διαφορα μικρα και

μεγάλα προβλήματα της ζωής. Αυτή θα του δώσει τα στοιχεία για την οικονομική κατάσταση της οικογένειας με το δέν έχουμε αυτό, μας λείπει εκείνο, να παρούμε από αυτό και θα υποδείξει, πως θα πρέπει να αντιδράσει ή να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που σχετίζονται με την ζωή, την οικογένεια και την κοινωνία. Αυτή είναι η κινητήρια δύναμη της επανάστασης, αλλά και της αντεπανάστασης.

Τόσο η επανάσταση, άλλο τόσο και η αντεπανάσταση, προαποφασίζεται και γίνεται πάντα με επιτυχία στο σπίτι από την γυναίκα. Ας παρούμε για παράδειγμα την συμμετοχή του άνδρα στο κόμμα, το προοδευτικό κίνημα και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τις κινητοποιήσεις, σε αγώνες και απεργίες. Η συμμετοχή αυτή προϋποθέτει απώλεια χρόνου και εισοδήματος για την οικογένεια και τα δικά της λούσα. Ακόμα συνεπαχεται τραυματισμούς, σύλληψη, καταδίκη, εξορία, φυλάκη, απολύση από την δουλειά, στέρηση και δυστυχία για την οικογένεια και απουσία του άνδρα από το σπίτι.

Αν η γυναίκα, υιοθετήσει, πιστεύει στην επανάσταση και περιμένει κάποια δικαιοσύνη και κατάξιση σαν φύλο και άνθρωπος, όχι μόνο θα υπομείνει καρτερικά όλες τις συνεπιείες, αλλά και θα παροτρύνει, θα ενθαρρύνει τον άνδρα να πάρει μέρος στις επαναστατικές διαδικασίες, ανεξάρτητα αν η επανάσταση είναι αρχική ή η περιστρώικα που επιδιώκεται. Αν όμως δεν την πιστεύει και δεν περιμένει κατά την κρίση της τίποτα από αυτήν, όχι μόνο θα αντιδράσει αλλά θα βρει και θα προβάλει χιλίες δυο δικαιολογίες προκειμένου να εμποδίσει, τον άνδρα να πάρει εστω και στο ελάχιστο μέρος στο επαναστατικό κοινωνικό γίγναισθε.

Από την θέση που θα πάρει η γυναίκα, θα εξαρτηθεί η επιτυχία ή η αποτυχία της επανάστασης στη Δύση και η περιστρώικα στην Ανατολή γενικά και στην Σοβιετική Ένωση ειδικά.

Σε κάθε επανάσταση και λαϊκό απελευθερωτικό κίνημα, ήταν και εξακολουθεί να είναι πάντα ισότιμα μοιρασμένα τα βάρη του κινήματος ανάμεσα στον άνδρα και την γυναίκα μέχρι την ώρα που επικρατεί η επανάσταση. Μετά την επικράτηση της οι γυναίκες, (με ελάχιστες εξαιρέσεις) επιστρέφουν στο σπίτι και οι άνδρες στα κυβερνητικά, διοικητικά και διευθυντικά πόστα. Αυτοί τα

προνομια:οικονομικα και κοινωνικα. Αυτοι την κοινωνικη καταξιση. Οι γυναικες ο, τι απολαμβανουν απο την επανασταση, ειναι απο την ακτινοβολια του ανδρα. Οι ανδρες, αμεσα και απευθειας οι γυναικες, εμμεσα και κατα αντανακλαση.

Αφου λοιπον, τις ξεχναμε μετα την νικη της επαναστασης, για ποιον λογο να συμμετασχουν οι ιδιες, να αφησουν -επιτρεψουν- στους ανδρες να παρουν μερος σε αυτην και γιατι να εξακουλουθουν να ειναι επαναστατριες ή να την ανεχονται και να υπομενουν τις συνεπειες οταν μαλιστα με το περασμα του χρονου, η επανασταση αυτη, που τοσο στοιχησε σε δακρυ και αιμα παρεξεκλινε, FADO διασρεβλωθηκαν οι υποσχεσεις και δεν εδωσε τα αναμενομενα. Επειτα, δεν πρεπει να ξεχναμε σχετικα με την γυναικα, την μεγαλη και επιβεβαιωμενη απο την ζωση ρηση του μεγαλου μας δασκαλου Καρλ Μαρξ "μονο οταν το ανεβασμα της παραγωγικοτητας, ανοιξει πιο αφθονα τους κρουνους του πλουτου, μονο τοτε θα μπορεσει η κοινωνια να γραφει στις σημαιες της, απο τον καθενα αναλογα με τις ικανοτητες του, στον καθενα αναλογα με τις ανγκες του.". Η ρηση αυτη, μονο με την συναινεση και την ισοτιμη συμμετοχη της γυναικας, μπορει να παρει σαρκα και οστα, γιατι πως αλλιως ειναι δυνατον να γινει πραξη η ρηση αυτη, οταν στον χωρο της παραγωγης περνει μερος, μονο το λιγοτερο του μισου πληθυσμου. Ποσο παραγωγικη θα πρεπει να ειναι η δουλεια του ενος (ανδρα) για να φτασει για δυο που αποτελουν την οικογενεια και αυτο ισχυει για την απλη αντικατασταση του ζευγαριου ποσο μαλλον για τρεις και τεσσερις -παιδια. ΑΝΟ ΤΟΥ Επειτα, σε σχεση με το θεμα αυτο ειναι συνδεδεμενο και το γεγονος της καταναλωσης. Η ζωη οχι μονο αποδειξε αλλα και επιβεβαιωσε, οτι η παραγωγη δεν εξαρταται μονο απο την παραγωγηκοτητα, αλλα απο την καταναλωση κι κυριως απο αυτην. Οχι μονο ποσα παραγουμε, αλλα ποσα καταναλωνουμε. Ακομα σε σχεση με την παραγωγη και την καταναλωση, θα πρεπει να παρθουν υποψη και δυο αλλοι, εξισου βασικοι παραγωντες: ο παραγωντας παραγωγος και καταναλωτης. Ποιος παραγει και ποιος καταναλωνει. Η ζωη εχει επαληθευσει περιτρανα το αξιωμα, οτι κανενας παραγωγος, δημιουργος δεν κατασρεφει το δημιουργημα του, ενω αντιθετα αυτος που δεν ειναι δημιουργος κατασρεφει και σπαταλα ευκολα τα δημιουργημενα,

παραγόμενα από άλλους προϊόντα.

Ο παραγωγός-άνδρας ξοδεύει. Δεν ξοδεύει όμως αλόγιστα, δεν σπαταλά και κυρίως δεν καταστρέφει τα δημιουργήματα του, γιατί γνωρίζει αρκετά καλά το κόστος, ενώ η γυναίκα μη όντας παραγωγός-δημιουργός και μην γνωρίζοντας σε όλην την έκταση το κόστος σε κόπο, χρόνο και χρήμα, όχι μόνο ξοδεύει απερισκεπτά, αλλά τα σπαταλά αλόγιστα και τα καταστρέφει ακόμα. Για αυτό και το Κεφαλαιοκρατικό σύστημα, κρατά στον βαθμό που μπορεί την γυναίκα εκτός παραγωγής, για να μπορεί ευκολότερα να την μετατρέψει σε αλόγιστη και σπαταλή καταναλωτριά, μα και σε απερισκεπτό, της με τόσους κόπους, θυσίες και αίμα παραγωγής. Άπλως και μόνο, για να πάρει αυτός το πολυπόθητο κέρδος, γρήγορα, εύκολα και μεγάλο.

Προσωπικά πιστεύω, πως χωρίς την ισότιμη συμμετοχή του συνόλου των γυναικών, στην παραγωγική διαδικασία ή κοινωνία των ανθρώπων, δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ την ρηση του μεγάλου Μαρξ. Η ισότιμη και υπεύθυνη συμμετοχή όχι μόνο θα διπλασιάσει την ποσότητα των παραγόμενων προϊόντων, την ποιότητα ζωής, αλλά θα επιδράσει και στο μέγεθος της ζωής. Και το βασικότερο, η ρηση του Μαρξ θα γίνει πράξη, γρηγορότερα με μικρότερη παραγωγικότητα, με λιγότερα προϊόντα, αφού ο αλόγιστος και απερισκεπτός καταναλωτής, καταστροφείας της παραγωγής από καταναλωτής όχι, μόνο θα μετατραπεί σε παραγωγό-δημιουργό αλλά και οσώτα συνειδητά σκεπτόμενο καταναλωτή.

Σε κάποιο σημείο στο κεφάλαιο ΓΥΝΑΙΚΑ, γραφεται επί λέξη: "Η μερική αμελεία στα ειδικά δικαιώματα και τις ανάγκες της γυναίκας εμφανίστηκε η εξασθένιση και η χαλάρωση.". Μπαινει το ερωτήμα, με την επιστροφή στην καθαρά γυναικεία αποστολή, που σημαίνει, να επιστρέψει στο σπίτι, τότε που δεν θα έχει δικούς της πια πόρους ζωής, όταν δεν θα ικανοποιήσει το στοιχείο της δημιουργίας, που τόσο πλούσιο κλείνει μέσα της, όταν δεν θα ολοκληρωνεται σαν άνθρωπος, δεν θα "εξασθαινίσει" ακόμα περισσότερο το ενδιαφέρον της για την παραγωγή και τα κοινά, δεν θα "χαλάρωσει" ακόμα πιο πολύ την διάθεση για συμμετοχή και δεν θα ψάξει να βρει εξωπαραγωγικές απασχολήσεις, όπως η υπερκαταναλώση, διαφθορά, πορνεία και προσθετα κιλα; F. Μανού

Ελεύθερος άνθρωπος, είναι ο υπεύθυνος άνθρωπος, και η γυναίκα στο σπίτι έχει απεναντι στην κοινωνία και τον

εαυτο της την ευθυνη της σκονης της λιγδας και της αραχνης. Ευθυνη και καθηκον λοιπον, να μην υπαρχει στο σπιτι σκονη, λιγδα και αραχνη. Και περιεχομενο την νοστημια, για να πλαταχιζει την γλωσσα ο ανδρας-αφεντης- που θα την συντηρει.

Αν η γυναικα, μεινει στο σπιτι, θα εχει εργοδοτη το παιδι και αφεντικο τον ανδρα. Θα μετατραπει σε υπαλληλο των παιδιων και σκλαβα του ανδρα, θα εχει εργοδοτη που θα μπορει να τον παραμελει να τον τιμωρησει και να τον δειρει ακομα και αφεντικο που εστω και απο τα παρασκηνια θα το κατευθυνει και θα το υποχρεωσει να την κοιταζει κατω και οχι επανω απο την μεση.

Με ενα τετοιο εργοδοτη και ενα τετοιο αφεντικο -ανδρα-δεν θα μπορεσει να δρασει ποτε σωστα και να λειτουργησει παραγωγικα, παραμονο μεσα απο αυτον τον αναποτελεσματικο ρολο να μετατραπει το πολυ, πολυ σε μια "τελεια" μαχειρισσα και μια "ΤΕΛΕΙΑ ΜΑΝΑ", και μια καθως πρεπει νοικοκυρα.

Οταν μιλαμε για την γυναικα, δεν μπορουμε να την βλεπουμε σαν θεατη, αλλα μεσα σε μια δυναμικη πορεια στην οποια οι αρθρωτες συλληψεις και λυσεις επιρρεαζουν, κερδιζουν εδαφος, διαμορφωνουν νεους συσχετισμους, σε αδιακοπη επαφη με την κοινωνικη εξελιξη. *Εδω*

Η γυναικα, ειναι μια ασυγκρητη, ανεπαναληη και αναντικαταστατη προωθητικη δυναμη στον συμμετοχικο χωρο της ισοτιμιας. Για αυτο και δεν πρεπει να την χασει ο Σοσιαλισμος απο λαθεμενενους χειρισμους και αστοχες εκτιμησεις σε παγκοσμια κλιμακα. *Εδω*

Η συνεναιση και η αποδοχη της γυναικας πετυχενεται, μονο με την ισοτιμη συμμετοχη σε ολες χωρις εξαιρεση τις παραγωγικες, κοινωνικες, επιστημονικες πολιτικες κ.λ.π. διαδικασιες. Με την συμμετοχη των γυναικων, εχιναν οι δυο μεγαλοι αθλοι. Η Οκτωβριανη επανασταση και η νικη κατα του φασισμου. Με την σωστη, δικαια και ενδεδειχμενη συμμετοχη και χρησιμοποληση των γυναικων, θα γινει και η τριτος Ο ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΣ της Σοβιετικης κοινωνιας, που θα αποτελεσει τον αξονα και εχχητη της περιστερωικα. *Εδω*

Το Σοσιαλιστικο συστημα θα Ξανααποκτησει την ακτινοβολια και την επαναστατικη φλογα, που ειχε πριν απο τις παραβιασεις και τις διαστρεβλωσεις. Δεδομενα

που στερησαν την πολιτική και την ζωη απο τις αξιες, τα ιδανικα και τα οραματα: ΘΑ ΔΟΝΗΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΘΑ ΣΥΓΛΟΝΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ.

Βεβαια, ολες οι παραβιασεις εχουν τις επιπτωσεις στην λειτουργια, την αποδοση και την ακτινοβολια του Σοσιαλιστικου συστηματος. Εκει ομως, που η παραβιαση ηταν ασυγχωρητη και εγκληματικη ηταν στο πολυτιμο και καθοριστικη σημασιαις κεφαλαιο που λεγεται ΓΥΝΑΙΚΑ. ^Ρ

Ενω ο Σοσιαλισμος-κομμουνισμος σαν θεωρια συμπεριλαμβανει ισοτιμα και ισοδυναμα την γυναικα, τοσο και την επικρατηση του αλλο, τοσο και και το κοινωνικο του γιγναισθε. Στην πραξη, ο υπαρκτος σοσιαλισμος μεχρι σημερα δεν ειχε θεσεις πιστικες και ολοκληρωμενες απαντησεις σε αυτο το πρωτο, βασικο, κυριο και δισαναπληρωτο αλλα και δισεπηλετο προβλημα λεγεται ^{που,} ΓΥΝΑΙΚΑ. Και ενω μιλαμε εκτεταμενα για ολα και μαλιστα με λεπτομερειες στο κεφαλαιο γυναικα, θα διαθεσουμε, αν το θυμηθουμε και αυτο λιγα λογια η μερικες σελιδες στα συγγραματα μας. ^{να θυμητε το και}

Σε αυτον ακριβως τον παραμελημενο, αναξιοποιητο και πολλες ορες ξεχασμενο απο τον Σοσιαλισμοχωρο απευθυνεται συστηματικα, εντεχνα και πολυμορφα το Κεφαλαιοκρατικο συστημα, το οποιο ενω ουσιαστικα εγκληματει σε βαρος των γυναικων, η μη υπαρξη ομως σωστης και ολοκληρωμενης στρατηγικης και οι αλεπαλληλες και πολλαπλες παραλλειψεις απο την πλευρα του σιαλισμου, επιτρεπου στο Κεφαλαιοκρατικο συστημα, να εκμεταλλευεται πολυλπευρα και εντονα την γυναικα, και να ξεπερνα τις κρισεις, να λυνει πολλα απο τα λειτουργικα του προβληματα και να παρατεινει την ζωη του.

Καθε φορα που το συστημα αυτο, χανει τον ελεχο και την επιρροη του στους ανδρες, καταφευχει και ξεπερνα τις δυσκολιες σχεδον σε ολους τους τομεις μεσο των γυναικων, κυριως στον πολιτικο και οικονομικο τομεα,

Ενα παραδειγμα, οχι μονο θα αποδειξει, αλλα θα επιβεβαιωση την ορθοτητα του ισχυρισμου, οτι το Κεφαλαιοκρατικο συστημα ξεπερνα τις κρισεις του και παρατεινει την ζωη του, χρησιμοποιοντας εντεχνα την γυναικα. Στον πολιτικο χωρο, οταν στην Ελλαδα, το χιλια εννιακοσια πενιντα δυο, εχασε την επιρροη και τον

ελεγχω των ανδρων, παραχωρησε ψηφο και μια σειρα αλλα προνομια στη γυναικα, διχως αυτη να κουνησει το μικρο της δακτυλακι. Στον οικονομικο χωρο: προκειμενου να εχει χαμηλο κοστος παραγωγης και -μεγαλα κερδη- πληρωνει μονο το πενήντα τοις εκατο απο την πραγματικη αξια της εργατικης δυναμης, υπολογιζονταστο αλλο πενήντα την προσφορα της οικιακης εργασιας, που προσφερει η γυναικα, τον εργαζομενο ανδρα, :μαχειρεμα, πλυσιμο, σιδερωμα κλπ. Αυτο το πενήντα τοις εκατο, που προαφαιρει ο κεφαλαιοκρατης απο τη αξια της εργατικης δυναμης, ειναι καθαρο ΚΕΡΔΟΣ και το προεισπρατει διχως να επενδυσει ουτε μια δραχμη σε κεφαλαιο, το μονο κεφαλαιο που επενδυει για το τεραστιο αυτο καθαρο και προαποκτημενο κερδος, του πενήντα της εκατο απο την πραγματικη αξια της εργατικης δυναμης ειναι οι παραχωρησεις, τα κοπλιμεντα και οι διαφορες χαλιφιες που της επιδαμιλευει. ΑΥΤΟ ακριβως το κερδος ειναι, ενας απο τους βασικους λογους, που το συστημα κρατα την γυναικα, κλεισμενη στο σπιτι και εχει προαποφασισει να, δωσει στο μελλον οικιακο και μητρικο μισθο και το προαποφασισε, γιατι οταν τελικα αποφασισει να τον δωσει δεν θα δωσει, ουτε μια δραχμη απο την τσεπη του. Απλως, αντι να κλεβει το πενήντα τοις εκατο απο την αξια της εργατικης δυναμης, θα κλεβει το τριαντα τοις εκατο αφου, το εικοσι τοις εκατο μονο απο το πενήντα τοις εκατο θα δωσει, για να κρατησει την γυναικα σκλαβα στο νοικοκυριο.

Το μαχειρεμα ομως, το πλυσιμο και το σιδερωμα για να γινουν προυποθετουν κοπο και χρονο. Αυτο το γνωριζει αρκετα καλα ο κεφαλαιοχους και ενω αυτος περνει το κοστος αυτου του κοπου σε καθαρο και προαποκτημενο κερδος, ο ιδιος, αυτος προκειμενου να καταναλωσει τα προιοντα που παραχει -με την μιση αξια της εργατικης δυναμης- για να παρει και το υπολοιπο "νομιμο" για αυτον κερδος, απευθυνεται ποικιλοτροπα στην γυναικα και της θυμιζει οτι, κουραζεται προσφεροντας υπηρεσια στον εργαζομενο ανδρα -ενω στην προχματικοτητα βασανιζεται για τον κεφαλαιοκρατη. Για να μپορει να, κλεβει αυτος το πενήντα τοις εκατο απο την αξια της εργατικης δυναμης.

Η γυναικα η οποια πραγματι κουραζεται, ακουει με καποια ανακουφιση αυτο το συνθημα και σε συνεχεια το

F 67w γυναικα

αλλο, το πιο ελκυστικο συνθημα οτι, αφου προσφερει αποκτα και τα αντιστοιχα δικαιωματα, τα οποια πρεπει να ασκησει μεσα απο την καταναλωση, καταναλωνοντας οσο το δυνατον περισσοτερα προιοντα. Αφου λοιπον, δεν εχει την δικη μας κατανοηση, για αναγνωριση και αξιοποιηση των τεραστιων δυνατοτητων της για δραση και δημιουργια καταφευχει στα συνθηματα, που μιλουν για "προσωπικοτητα" μεσο της ομορφιας, που μιλουν για τσαχπινια και χαρη για ζωτικοτητα και μακροζωια, για σεξουαλικοτητα κ.λ.π. και καταναλωνει αλοχιστα και απερισκεπτα, οχι βεβαια, για τις αναγκες της ζωης και την ιδια τη ζωη, αλλα καταναλωση για την καταναλωση και πολλες φορες απο αντιδραση και εκδικηση ακομα, επειδη το πενηντα τοις εκατο της πραγματικης αξιας της εργατικης δυναμης που, εισπρατει ο εργαζομενος ανδρας, δεν φτανει προκειμενου να αποκτησει την "προσωπικοτητα", που της εχει υποσχεθει μεσο της καταναλωσης το συστημα, καταφευχει στην διφθορα και την πορνεια. Γινεται ερμαιο στην διαθεση και τα πιστευω του Κεφαλαιοκρατικου συστηματος.

Κατα αυτον τον τροπο, το συστημα και με βασικο οργανο την γυναικα, ξεπερνά της κατα καιρους κρισεις.

Η γυναικα, οντας φυση ελευθερη -η λευτερια της ειναι γραμμενη στα χρωμοσωματα της- δεν υποτασσεται. Σαν τετοια, δεν υποταχτηκε και ουτε θα υποταχθει ποτε στην εξουσια του ανδρα. Απλως, υπομενει την εξουσια του και αυτο μονο στα σημεια που την υπερητει και στον βαθμο που την εξυπηρετει η εξουσια του.

Στην προσπαθεια της να επιβιωσει χωρις μεσα -περιουσια- εμαθε την τεχνη να ανεχεται, να υπομενει και να καρτερει, μα και να γκριζιανιζει, να διαμαρτυρεται, να διεκδικει και να απαιτει ακομα. Αλιμονο στον ανδρα, που θα αδιαφορησει και θα της αρνηθει κατι. Με βαση αυτην την τεχνη και τις τοσες αλλες ικανοτητες που διαθετει κατορθωνει να, στείλει τον ανδρα στα περαττα του κοσμου και να μπει στα εγκατα της γης για να της φερει οτι σπανιο, πολυτιμο και ακριβο εχει στο προσωπο και στα σπλαχνα του ο πλανητης, για να τα καταθεσει στα ποδια της και επιπροσθετα βαζει -υποχρεωνει- τον ανδρα, να δημιουργησει μεγαλα, δυσκολα και δυσεπιλυτα προβληματα για να παλεψει στην συνεχεια ηρωικα να τα λυσηι. Αυτο ακριβως το συναισθημα -και τις

παράλλειψεις- είναι που εκμεταλλεύεται ευρυτάτα και στο επακρο το σύστημα για να την μετατρέψει σε σύμμαχο και συμεργατη ενω στην ουσια της στερει την χαρα της ζωης. Αρχα, αλλά σταθερα της σκοτωνει την ζωη.

Η γυναικα ενω εχει τεραστιες σωματικες, πνευματικες, και ψυχολογικες δυνατοτητες, να εξελιχθει και κοινωνικα σε μια θαυμασια αυτονομη προσωπικοτητα, ο Σοσιαλισμος, δεν εκτιμησει σωστα αυτες τις δυνατοτητες της και δεν εδωσε την αναλογη προσοχη στην ψυχοσυνθεση της γυναικας, με αποτελεσμα να είναι αυτη η ίδια η γυναικα, που βάζει φρενο στον εαυτο της γιατι φοβαται, τρομάζει την ανεξαρτησια της διχως τις εγγυησεις που πρεπει να της παρασχει το Σοσιαλιστικο σύστημα.

Στον Σοσιαλισμο η γυναικα, δεν πρεπει να ζει, οπως ζει στον καπιταλισμο, μεσα απο τους άλλους. Μεσα απο την αγαπη και την φροντιδα που, αφορά τους άλλους, αλλά για τον ιδιο τον εαυτο της.

ο Σοσιαλισμος ενω απαντα και σαν θεωρια τα συγχρονα προβληματα που, καθε φαρα βάζει η αναπτυξη των μεσων παραγωγης και προβλεπει στην πράξη την δημιουργια εκεινων των κοινωνικων δομων, θεσμων και αξιων που εξυπηρετουν στο επακρο την παραγωγικη μηχανη και τον ανθρωπο, με δυο λογια φερνει σε αρμονια τις παραγωγικες δυναμεις με τις παραγωγικες σχεσεις. Είναι σαν σύστημα παραγωγης ανθρωποκεντρικο, αφου παραχει συνολικα και καταναλωνει κοινωνικα.

Αναγνωριζει, εκτιμα και σεβεται, ολες τις ανθρωπινες ιδιοτητες και αξιες, εκφραζει ποθους και οραματα για την οικουμενικη μελλοντικη κοινωνια των ανθρωπων, ωσοσο τα ιδανικα αυτα, οι ιδες και οι αξιες στον υπαρκο Σοσιαλισμο, οχι μονο δεν εφαρμοστηκαν σωστα και σε ολη την εκταση, αλλά και εκει που εφαρμοστηκαν ως ενα βαθμο παραβιαστηκαν, με αποτελεσμα να χασει μεγαλο μερος απο την τεραστια ακτινοβολια του σαν το σύστημα ΖΩΗΣ, που απαντα στα συγχρονα προβληματα του ανρθωπου, γενικα και της γυναικας ειδικα.

Η γυναικα είναι η κοινωνια και κοινωνια είναι ο Σοσιαλισμος-κομμουνισμος. Μονο σαν ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ-ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ μπορεσε να επιβιωση η κοινωνια των ανθρωπων στην μακραιωνη προϊστορικη- ιστορικη πορεια. Μα και να αντεξει στην ευτυχως ολιγοχρονη (εφτα η οχτω χιλιαδες) χρονια περιπου

παρενθεση στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής και μόνο σαν σοσιαλιστική-κομμουνιστική θα ολοκληρωθεί το κοινωνικό ανθρώπινο γίγναισθε.

Αφού λοιπόν, κοινωνία είναι γυναίκα, θα πρέπει ο Σοσιαλισμός-Κομμουνισμός, να της δώσει την αναλογη προσοχή, μα και την αντιστοιχη αξία σχετικά με τον ρολό που αυτή επαιξε στην προιδιοκτησιακή κοινωνία και τον ρολό που αυτή επρεπε και πρέπει να παίξει στον Σοσιαλισμό και το γίγναισθε του κομμουνισμού.

Όπως η κοινωνία των ανθρώπων είναι ΣΥΜΦΥΗΣ με τον Σοσιαλισμό-κομμουνισμό, έτσι και η γυναίκα είναι συμφυής με την κοινωνία. Άρα γυναίκα και Σοσιαλισμός-κομμουνισμός, είναι μια ταυτοσημη και αδιαχωρίστη έννοια. Θα πρέπει συνεπώς, να μελετηθεί σωστά αυτή η διαλεκτική ενότητα και να παρθούν τα αντιστοιχα πρακτικά μέτρα, ώστε να λειτουργήσει αυτή η καταλυτική για το κεφαλαιοκρατική κοινωνία δύναμη που λέγεται γυναίκα, έτσι που αυτή η τεραστία δημιουργική δύναμη να μπει στην υπηρεσία του Σοσιαλισμού-κομμουνισμού.

Η κεφαλαιοκρατική κοινωνία έχει φύλο. Είναι ανδροκρατούμενη, ανδροκεντρική στην σκέψη και την συμπεριφορά. Σαν τέτοια θέλει την γυναίκα, υποτακτή και όργανο για την ευρυθμή λειτουργία του συστήματος. Ο, Σοσιαλισμός-κομμουνισμός, σε αντίθεση με τον καπιταλισμό είναι ανθρωποκρατούμενος, ανθρωποκεντρικός στη σκέψη-θεωρία-πρέπει συνεπώς και στην πράξη-εφαρμογή-να γίνει τέτοιος και το μέτρο του ποσο πιτεύει αυτά που θεωρητικά πρεσβεύει, είναι η στάση και η συμπεριφορά του απέναντι στην γυναίκα, η σχέση του με την γυναίκα, ο τρόπος που βλέπει και χρησιμοποιεί τη γυναίκα και κυρίως ήθεση που έχει αυτή στην λειτουργία του συστήματος.

Στον καπιταλισμό, κυβερνά διευθύνει και αποφασίζει η δύναμη της ιδιοκτησίας. Στον Σοσιαλισμό-κομμουνισμό, η δύναμη της γνώσης και η γνώση δεν έχει φύλο, αρκεί οι προϋποθέσεις για την αποκτηση της γνώσης να είναι ίδιες. Στον καπιταλισμό κυβερνά και καθοδηγεί η ιδιοκτησία και η συμμετοχή στην εξουσία είναι αναλογη με το μέγεθος της ιδιοκτησίας που έχει ο κάθε κεφαλαιοκράτης ενεξάρτητα, από το ποσο είναι ικανός να χειριστεί και να ασκήσει εξουσία. Στον

σοσιαλισμο-κουμμουνισμο, η εξουσια ειναι συμμετοχικη και ασκειται απο τους πιο ικανους και καταλληλους καθε φορα ανεξαρτητα απο φυλο, φυλη και θρησκεια.

Ο καπιταλισμος, προκειμενου να εκφρασει σαν συστημα παραγωγης και εξουσιας καταστρατηγει μια βασικη αρχη ζωης, ενα αναφθαιρετο ανθρωπινο δικαιοωμα: το δικαιοωμα της συνιδιοκτησιας στον πλανητη γη και τα φυσικα αγαθα.

Οποιος τεκνοποιοει κανει φωλια και αυτος που κανει φωλια την υπερασπιζεται και με την ζωη του ακομα, αποκτα κυριαρχικα δικαιοματα στον χωρο της φωλιας. Με βαση αυτον τον συλογισμο, η γυναικα ειναι ο φυσικος ιδιοκτητης του πλανητη. Και ενω, για εκατομμυρια χρονια ισχυε αυτη η αρχη με το περασμα της κοινωνιας των ανθρωπων στο καθεστωσ της ιδιοκτησιας, απο αναμφισβητητος ιδιοκτητη του πλανητη που ηταν και συνιδιοκτητης στα φυσικα αγαθα, βρεθηκε να ειναι ο πλορεταριος του πλανητη. Σκλαβα και ερμαιο στα χερια και στις ορεξεις του ιδιοκτητη ανδρα, γιατι ο μη ιδιοκτητης ανδρας, βρισκεται και αυτος σε πολυ χειροτερη μοιρα απο την γυναικα. Αυτος ο αρχιτεκτωνας της ζωης καταδικαστηκε να μην συμμετασχει στην ζωη.

Η γυναικα θυματα, γνωριζει και ξερει πολυ καλα ποια θεση ειχε καποτε στην ζωη και τον ρολο που αυτη επαιξε στην διαμορφωση των συνθηκων της ζωης. Θυματα και δεν θα ξεχασει ποτε, τον πρωταρχιο και καθοριστικης σημασιας ρολο που επαιξε τοτε στην ερευνα, στις εφευρεσεις στην τεχνη και τις τοτε επιστημες και καθως και την θεση που εχει σημερα στο συστημα ιδιοκτησιας. Στο συστημα που την ληστεψε και απο ανθρωπος που ηταν, την μετετρεψε σε υποζυγιο. Αυτο δεν θα το ξεχασει και ουτε θα το συχωρισει ποτε στο συστημα και στον ανδρα ιδιοκτητη. Και ομως, παρολο, που στο βαθος του ΕΙΝΑΙ της γυναικας, υπαρχουν με ανεξητηλα γραμματα εγγεγραμενες αυτες οι πικρες και εκγληματικες για την ζωη της υποθηκες. βλεπουμε σημερα την γυναικα να *F from wcu*
συνεργαζεται αρμονικα με το συστημα, που της στερησε *60*
και που εξακουλουθει να της στερει την χαρα της ζωης και σε πολλε περιπτωσεις την ιδια την ζωη

Η συνεργασια της γυναικας με το Κεφαλαιοκρατικο συστημα και η αρνηση της να συμμετασχει ενεργα σε αγωνιστηκες, επαναστατικες κινητοποιησεις ειναι

αναμφισβητητη. Το αν ομως συνεργαζεται και, αρνείται να συμμετασχει, μα και να εμποδιζει τον ανδρα, να παρει μερος σε αυτην ειναι γιατι, μεχρι τωρα, παρα την θεωρητικη διαβεβαιωση και προβλεψη απο την σοσιαλιστικη-κομμουνιστικη κοσμοθεωρια, οτι μετα την επικρατηση της σοσιαλιστικης επαναστασης, μετα των Οκτωβρη του χιλια εννιακοσια δεκαεπτα, θα γινοταν και αυτη συνιδιοκτητης της πανλαικης πια ιδιοκτησιας, οτι θα αποκατασταθει στα ανθρωπινα δικαιωματα και οτι θα συμμετασχει ισοτητα στο παροσημο των αποφασεων σε ολους τους τομεις δρασεις της σοσιαλιστικης κοινωνιας.

Δυστυχως ομως ο υπαρκτος Σοσιαλισμος, που με τωση αγωνια, λαχταρα και ποθο περιμεναι η γυναικα, δεν υλοποιησε τις θεωρητικες του υποσχεσεις και εξαγγελιες. Δεν εδωσε, σαρκα και οστα στα οραματα και τους ποθους της, ετσι ωστε, να πιστεψει, οτι πραγματι ο Σοσιαλισμος-Κομμουνισμος, ειναι αυτος, που θα της αναγνωρισει ισα δικαιωματα και ισοτιμη συμμετοχη, οτι θα λυσει τα επιμερους και ιδιαιτερα προβληματα του φυλου της. Αυτη πιστευε, οτι με την εφαρμογη της θεωριας στην πραξη ο Σοσιαλισμος, θα αναγνωρισει επιτελους και την γυναικα, σαν ισοτιμο μελος της ανθρωπινης κοινωνιας, οτιν δεν θα την βλεπει πια απο την μεση και κατω, οτι θα εκτιμα και θα σεβεται την ανθρωπινη οντοτητα της και οτι, επιτελους, θα ανοιγε ο δρομος, για ισοτιμη συμμετοχη στις κυβερνητικες, παραγωγικες, διοικητικες και διευθυντικες διαδικασιες. Με δυο λογια, θα της αναγνωριζε την ανθρωπινη ιδιοτητα, που της αφαιρεσε τόσο βαναυσα το συστημα της ιδιοκτησιας.

Η μη εφαρμογη στην πραξη της κοσμοθεωριας, οχι μονο δεν εδραιωσε την πεποιθηση της γυναικας, για την λυση μεσο του Σοσιαλισμου, των προβληματων που επι αιωνες μενουν αλυτα, αλλα την απαγοητευσε ο τροπος που λειτουργησε μεχρι σημερα ο υπαρκτος Σοσιαλισμος και το χειροτερο, το γεγονος αυτο συνεβαλε, στην παραπερα συσφυξει των σχεσεων και της συνεργασιας της γυναικας με το συστημα, μα και την αδιαφορια της για συμμετοχη στον αγωνα για την ανατροπη του.

Η γυναικα, εξακουλουθει να τεκνοποιηει και να κανει φωλια. Δεν ειναι ομως συνιδιοκτητης του πλανητη. Κατεχει μονο το ενα τοις εκατο του υλικου και

πνευματικού πλούτου. Η επανορθωση αυτού του εκγλήματος που διεπράξε το σύστημα της ατομικής ιδιοκτησίας σε βάρος της γυναίκας, και η επαναφορά στην Ύψη αυτής της αρχής από τον Σοσιαλισμό-κομμουνισμό, προϋποθέτει την ισοτιμία δικαιωμάτων στην συνιδιοκτησία του πλανήτη γη και τα φυσικά αγαθά και ισοτιμία στην απολαβή, στην οποία ίσια προσπάθεια ανάμεσα στα δυο φύλα, πάντα κάτω από τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις.

Αν η σοσιαλιστική-κομμουνιστική κοσμοθεωρία, δεν συνδιαστεί από πράξεις δημοκρατίας, λόγου και πλούτου, που να εδραιώνει την πεποίθηση στην γυναίκα, ότι αυτό και μόνο αυτό είναι, το σύστημα που την θεωρεί άνθρωπο, που εκτιμά και σεβεται την προσωπική και πνευματική ελευθερία, δεν πρέπει να ελπίζει και ο Σοσιαλισμός, ότι θα πάρει με το μέρος του αυτήν την καταλυτική για την ανατροπή του κεφαλαιοκρατικού συστήματος καταυτική δύναμη και την αγωνιστική συμμετοχή της για την επικράτηση του Σοσιαλισμού-κομμουνισμού στον κόσμο και την συνένωση της μετά την επικράτηση του.

Επειδή κοινωνία, είναι Σοσιαλισμός-κομμουνισμός και κοινωνία είναι γυναίκα, ο υπαρκτός Σοσιαλισμός, θα πρέπει να αρχίσει να μελετά αυτήν την διαλεκτική ενότητα, να απαντήσει θεωρητικά στο πρόβλημα και να δώσει λύση στην πράξη στο τεραστίο ανθρωπινό κεφάλαιο που λέγεται **ΓΥΝΑΙΚΑ**

Ο ΜΑΡΞ και Ο ΕΝΓΚΕΛΣ, συνελάβαν την διαλεκτική συμπεριφορά του εμβίου κόσμου γενικά και της κοινωνίας των ανθρώπων ειδικά, και Ο ΛΕΝΙΝ, έβαλε τα θεμέλια για να γίνει πράξη. Αν Ύψους, η σωστή και πιστή εφαρμογή της της διαλεκτικής αυτής, που δυο από τα κύρια και βασικά συστατικά στοιχεία της, είναι η περιστροφή και η διαφάνεια, ο υπαρκτός Σοσιαλισμός σήμερα, θα είχε το ανθρωπινό πρόσωπο, που προβλέπει και εκφράζει τον άνθρωπο και την ελευθερία του, το δικαίο και την ειρηνική φύση του καθώς και την αυδιαχείρηση που, συνεπαχεται την συνιδιοκτησία του υλικού και του πνευματικού πλούτου, για το σύνολο των **ΛΑΩΝ** του υπαρκτού Σοσιαλισμού σήμερα και ολοκλήρης της κοινωνίας των ανθρώπων αμύριο, ανεξαρτητά από φύλο, φυλή και θρησκεία. Δεδομένα, που θα εβάζαν σε κίνηση και δράση την δημιουργική ικανότητα, την εμπνευση και την εφευρετικότητα. Θα εβάζαν σε λειτουργία την συνένωση,

την κατανοηση και την αλληλεγγυη ανθρωπων και ΛΑΩΝ. Θα ειχαν δωση τους αναμενονους απο την ανθρωποτητα καρπους:ΝΑΙ, θα ειχε ξεσηκωση τους σκλαβους και τους κολασμενους οπου ΓΗΣ:ΘΑ ειχε αποφυγει τα ΛΑΘΗ.

Στηριγμενος ο Σοσιαλισμος, στην αυτοδιαχειρηση και το ανθρωπινο προσωπο, θα κανει πραξη ΖΩΗΣ τις θεωρητικες του συλληψεις και ευιλογες για το μελλοντικο γιγναισθε της κοινωνιας των ανθρωπων. Θα ξανααναψει τον πυρσο της ελπιδας, οπως, τον ειχε αναψει, η οκτωβριανη επανασταση. Θα ξαναβρει την παγκοσμια ακτινοβουκια του. Θα εδραιωση την πεποιθηση σε γυναικες και ανδρες οπου ΓΗΣ. Σε φτωχους μα και πλουσιους ακομα, οτι αν εχει ¹⁹²⁰ καποια αξια η ΖΩΗ, αυτη συνισταται να μπορει να την ζει Ανθρωπινα. Θα ξαναβρει χαμενη του, και την ημερα τραυματισμενη του ανθρωπια.

Ειναι φανερο, οτι στην προσπαθεια σας να εναρμονιστε θεωρια(λογια) με πραξη(εργα). Να δωστε στο Σοσιαλιστικο συστημα την κοινωνικη του αποστολη και διασταση, βρισκεστε μπροστα σε μια διαδικασια εξεραϊτικα δυσκολη και περιπλοκη.

Πραγματι, δεν ειναι αρκετο να διακηρυσσεις τις αρχες και τις αξιες του Σοσιαλιστικου-κομμουνιστικου τροπου ΖΗΣ, για να τις δεις και εφαρμοσιμες στην πραξη:Οταν μαλιστα εχουν παραμεληθει η και καταστραφει ακομα, αρκετες απο τις δομες, τους θεσμους και ηθικες αξιες του Σοσιαλιστικου τροπου σκεψης και ζωης. Οταν εχουν παραμερισθει, πικραθει και εκτελεσθει ακομα ανθρωποι, που Αγωνιστηκαν, θυσιαστηκην για την επικρατηση του Σοσιαλισμου.

Επειδη πιστευω, πως ο Σοσιαλιστικος-κομμουνιστικος τροπος ΖΩΗΣ, ειναι συμφυης με την φυση και την κοινωνικη ζωη του ανθρωπου, ειμαι βεβαιος, οτι πολυ γρηγορα θα ξαναβρει την προσωρινα χαμενη του ακτινοβολια και την μεγαλη του αξια στις καρδιες των ανθρωπων, οχι μονο στον χωρο του υπαρτκου Σοσιαλισμου, αλλα και σε ολοκληρη την ανθρωποτητα, αρκει να δωθει η αναλογη προσοχη στις νεες κοινωνικες δομες, θεσμους και αξιες ηθικες και υλικες. Να καθιερωθουν, εκεινες οι μορφες οργανωσης, που θα επιτρεψουν να υποταξει ο ανθρωπος:κομμα, κρατος και συστημα, να τα κανει οργανα αυτοδιοικησης και αυτοδιαχειρηση της ζωης του. Να δωθει η αναλογη προσοχη στην επιλογη στελεχων και στις νεες

φουρνιες στελεχων που θα χρησιμοποιηθου, να συμμετεχουν αναλογικα και οι γυναικες.

Στο σκεπτικο της γυναικας, οι αξιες και οι αρχες της ελευθεριας και της ισοτητας, που σημερα πρεπει να της αναγνωριστουν και να της αποδοθουν, ποτε δεν τις αποχωριστηκε εντελως, παρα την μακραιωνη υποδουλωση της.

Το προβλημα της αλλοτριωσης, αποκτα σημερα για την γυναικα, μια ιστορικα καθωρισμενη διασταση. Η διασταση αυτη, σχετιζεται αμεσα με τους συγχρονους μηχανισμους κυριαρχιας στην σφαιρα της οικονομιας, του καταμερισμου της εργασιας αναμεσα στα δυο φυλα, στην εκπαιδευση, στις υπηρεσιες στην οργανωση της ζωης και του κοινωνικου διαθεσιμου χρονου, δεδομενα, που δημιουργουν ανταγωνισμους και συγκρουσεις μεταξυ αυτων-ανδρων-που αποφασιζουν και αυτων-γυναικων-που εκτελουν, μεταξυ αυτων που ξερουν και μπορουν (λογω συμμετοχης) και αυτων που ουτε "ξερουν" ουτε "μπορουν", γιατι χιλιαδες χρονια τωρα, ποτε δεν συμμετευχαν

Αν οι ουσιαστικες αποφασεισ, μενουν στα χερια του ενος φυλου και κυριως οταν ^{Favri} ξεφυγουν απο το πνευμα, τις κυρωσεισ και τον ελεγχο της δημοκρατιας και αν υποτασσονται, στις αναγκεσ του ενος φυλου, δεν μπορει να επιτευτει, ουτε η συναίνεση, ουτε ο αναγκαιος βαθμοσ ορθολογισμου, που που ειναι απαραιτητοσ, για την λυση των νεων προβληματον που αντιμετωπισουν στο μελλον και τα δυο φυλα.

Οι θεσμοι, τα οργανα και η μεταξη τους σχεση, αποκτουν ζωντανια και περιεχομενο, μονο οταν δημιουργουν, σκεπτονται αποφασιζουν, εκφραζονται και υλοποιοουν.

Ο ρολοσ, των συγχρονων δομων και θεσμων ειναι, να ενοποιοουν, να συνθετουν και με την εννοια αυτη, να ισορροποουν τα διαφορα, θεσμοθετημενα κεντρα εξουσιασ.

Η αντιμετοπηση της γυναικας, χωρισ δογματισμους, ταμπου και μυθους, με ορους, σχηματα και εκπροσωπησεισ, ειναι προυποθεσεισ, για ευνοικότερουσ και πολυαριθμοτερουσ σχηματισμους δυναμειων, για την αναναιωση και την σε βαθοσ εδραιωση της αναναιωσησ.

Κανενα απο τα μεγαλα προβληματα, που σημερα συσφρευονται και απειλουν τον κοσμο γενικα και τα δου φυλα ειδικα, δεν μπορουν να αντιμετωπισθουν, με

πιθανότητες επιτυχίας στο πλαίσιο της αντιπαράθεσης των δυο φυλών και στις μεταξύ τους συγκρούσεις, για κυριαρχία του ενος επί του άλλου.

Η αναγνώριση της γυναίκας σαν ισότιμη. Η βεβαιότητα και η διασφάλιση αυτής της αναγνώρισης, μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την οικοδόμηση ενός δικτύου ελεγχών και αμοιβαίων περιορισμών. Μετρών, εμπιστοσύνης και ανταλλαγής ποθών και οραμάτων, που θα βοηθήσουν, να εκλείψει η φοβία του "εχθρού" και της απειλής να τις τα Ξανά στερήσουν

Η συμμετοχή της γυναίκας στα κοινά είναι, δυνατή και αναγκαία. Απαιτεί όμως προϋποθέσεις και πρώτα από όλα χρόνο, για να υπάρξει η οσμωση, η επικοινωνία, η κοινή με τον άνδρα, σχέιες και συναλλαγές, προϋποθέσεις στους καθημερινούς ΑΓΩΝΕΣ για την περισσότερο ή την διαφάνεια, και την αυτοδιαχείριση. Η συχνή επαφή των γυναικών με τους άνδρες, μέσα στα συλλογικά όργανα και σχήματα και οι από κοινού πρωτοβουλίες για γενικά και ειδικά προβλήματα. Εκεί θα συναντιέται η γυναικεία κοινωνία, με την πολιτική. Εκεί θα αποκατασταθεί η τυχόν τροθησα αξιοπρέπεια της και θα φανεί η αξία της συμμετοχής στα κοινά, θα δημιουργηθεί η βάση για την ουσιαστική και σταθερή συνεργασία των δυο φυλών

Η γυναίκα, όχι μόνο θα υποστηρίξει την περιτροϊκία, αλλά θα κινήσει θεούς και δαίμονες, αφού θα την νοιώθει δική της αυτή με αυταπαρνήση θα αγωνιστεί να μπει η περιτροϊκία όχι μόνον στο κόμμα και τους διάφορους μηχανισμούς, αλλά και στο σπίτι, στο κάθε σπίτι. Μόνο, όταν αυτή η ασφαλής, μακρά, δύσκολη και περιπλοκή διαδικασία υλοποιηθεί, η περιτροϊκία από διακήρυξη θα γίνει πράξη. Η γυναίκα είναι αυτή, που αν της δοθούν οι εγγυήσεις μπορεί, να την κάνει πράξη: Να την κάνει βίωμα ΖΩΗΣ και ΔΡΑΣΗΣ. Και μπορεί, γιατί την περιτροϊκία η γυναίκα την έχει στην φύση της. Κανένας άλλος, δεν γνωρίζει καλύτερα από την γυναίκα, τα προβλήματα της ζωής και της κοινωνίας, από όσο τα γνωρίζει αυτή. Αυτό άλλωστε, το απέδειξε κατά την διάρκεια του B Παγκοσμίου πολέμου γενικά και στην Σοβιετική Ένωση ειδικά.

Είναι σε όλους γνωστό, ότι στην διάρκεια αυτού του πολέμου η γυναίκα, σε Ανατολή και Δύση έδειξε ένα μικρό μέρος των ικανοτήτων τις "επανδρώσε" μηχανισμούς,

διευθύνε επιχειρήσεις, παρήγαγε διπλάσια και τριπλάσια από αυτήν, που παρήγαγαν οι άνδρες κι οι γυναίκες μαζί σε καιρό ειρήνης και αυτοχρόνα πολεμούσε με χιλίους δούλους τον φασισμό. Και σε καιρό ειρήνης η γυναίκα, είναι αυτή που στέλνει τον άνδρα στα περάτα του κόσμου και στα εχγκατά της γης, για να βρει ο, τι σπάνιο, πολύτιμο και ακριβο για να το καταθέσει στα ποδια της. Πως λοιπον, δεν θα μπορεσει να πεισει τον άνδρα, να αποδεχθει την περιστροικα, που αυτή μαζί με τον ανιδιοκτητη άνδρα, αιωνια τωρα την περιμενει και Αγωνιστικε για αυτήν.

Η γυναίκα, χειαζεται την επανασταση και η επανασσταση χρειαζεται την γυναίκα, ιδιως τωρα, που η επανασταση μετα την αρνητικη φορα που, ως ενα βαθμο που διεγραψε, αρχιζει το κυριο εργο: ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΝΕΝ ΜΟΡΦΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΖΩΣ. Τωρα, που οι ανθρωποι, αρχιζουν να εκφραζονται οπως ακρβως σκεπτονται. Τωρα, που θα βρουν την λογικη της σκεψης και της δρασης. Τωρα, που θα μπορουν να αναπτυξουν πρωτοβουλιες, να περνουν αποφασει, να συμμετασχουν στην δημιουργια. Τωρα, που θα που θα αντουλουν δειδαγματα απο την λογικη της ζωης. Τωρα, είναι η πιο ομορφη, καταλληλη και ενδεδειχμενη στιχημη, να μπει και αυτη μεσω της περιστροικα απο το παρασκηνιο στο προσκηνιο.

Επειδη εχω μια καποια ηλικια, θυμαμαι, οτι ο Κρουτσιωφ, οχι απλως σκοπευε, αλλα εκανε τεραστια προσπαθεια να εφαρμοσει απο τα πανω τον εκδημοκρατισμο, πραγμα που σημαίνει οτι απευθυνονταν σε αυτους, που η δεν επρεπε η επρεπε αλλους να συνετησει και αλλους να Ανω εξουδετερωσει, ξεχνωντας την βασικη αρχη, οτι τοσο Αυτου βιολογικα, οσο και συμφερολοντοχικα κανενας δεν εξοντωνεται απο μονος του.

Η ζωη εχει αποδειξει, πως για να πραγματοποιηθουν οι οπιοι σκοποι συντομοτερα και με επιτυχια, πρεπει να υπαρχει μια ισχυρη πλειοψηφια ανθρωπων για να κατανικηθουν οι αντιστασεις και οι αντιδρασεις των συντηρητικων, εστω και αν αυτοι είναι κομμουνιστες, η παθητικοτητα της κοινωνιας και η αυταρχικου χαρακτηρα σκεψη και συμπεριφορα γενικα και των στελεχων ειδικα.

Η πλειοψηφια αυτη η τοσο απαιριτητη και αναγκαια υπαρχει: Είναι η ΓΥΝΑΙΚΑ. Είναι αυτη, που τον ρεαλισμο, την αληθεια και την δικαιοσυνη, για ζωη και δραση την

εχει συμπυτη μεσα της, αρκει να κληθει να βοηθησει.

Οταν η γυναικα, φυγει απο τα στενα, και περιορισμενα κλαισια του σπιτιου Οταν, μπει μεσα στην πολιτικη ζωη και δραση. Οταν, ξεπερασει τις προκαταληψεις τους φοβους, τα ταμπου και τις αναστολες. Οταν πεισθει, οτι οσοσιαλισμος, την θεωρει ισοτημη, ισαξια και ικανη. Οταν βεβαιωθει οτι, την βλεπει και απο την μεση και πανω, θ' απελευθερωθει η δημιουργικη πρωτοβουλια, θα ξετεταχθει σε ολη της την εκταση η γυναικεια της πλευρα, ανθρωπινη, ελευθερη, τρυφερη, χωρις δογματισμους και στειρες, ψυχρες κομματικες λογικες F *Αντιφασιστες*

Η γυναικα που αγαπησε, εκλαψε και πονεσαι για την αγαπη, ξερει να αγωνιζεται και να πλουτιζει τον αγωνα με αισθημα τα βαθια ανθρωπινα. Και επειδη, μερικοι θα ισχυρησθουν οτι η γυναικα, προκειμενου να εκφρασει την φυση της πρεπει να γινει MANA, θα ελεγα οτι πραγματι πρεπει να γινει, για να εκφρασει την φυση. Το παιδι ομως, που θα φερει στον κοσμο. Το παιδι-ανθρωπος, ειναι κοινωνικο προιον, ανηκει στην κοινωνια. Μπορει κατω απο τις διαμορφωμενες σημερα συνθηκες το παιδι να παραχεται και να ανηκει κατ επιφαση στην οικογενεια, ουσιαστικα ομως ειναι και παραμενει κοινωνικο προιον. Σαν τετοιο λοιπον, πρεπει να αναζητηθουν τροποι και ειδικα απο τον Σοσιαλισμος, να διαπαιδαγωδηθει κοινωνικα.

Οπως γραφω και σε αλο σημειο, η γυναικα, ειναι η πιο συγκροτημενη κοινωνικη και πολιτικη οντοτητα. Ξερει να εκτιμα και να προσδιοριζει σωστα τα συμφεροντα της, για αυτο και με επιγνωση συνεργαζεται με το συστημα που την εκτιμα και την εκφραζει.

Οταν το καθεστος της κοινοκτημοσυνης στα μεσα παραγωγης, διαμορφωσε τις κοινωνικο-οικονομικες προυποθεσεις να αρχισει η καταγραφει του ιστορικου γιγναισθε της κοινωνιας των ανθρωπων, δεν δεν υπηρχαν ομως τοτε τα υλικά μεσα για το γραψιμο του. Αν υπηρχαν-και αν το μετεπειτα καθεστως της ατομικης *Κανονα* ιδιοκτησιας, δεν κατεστρεφε καθε μνημη και μνημειο, που θα θυμιζε αυτο το ανιστοριτο ακομα κοινωνικο γιγναισθε και που, ασφαλως θα του εμπαιναι ανυπελβητο εποδιο στα σχεδια του-θα ειχε φτασει και σε μια καποια ιστορικη *F May* καταβολη, που θα απεδειχνε οτι για την διαφορρωσει των συνθηκων αυτου του ιστορικου γιγναισθε συμμετειχε

ισοτιμα και ηγυναικα. Αν υπηρχαν τα μεσα και δεν υπηρχε μεσολαβησει η κασρτοφικη μανια του καθεστως αυτου, θα εφθανε και σε μας εστω, μια μικρη πληροφορια απο την οποια θα μαθαιναμε, οτι οι ανθρωποι την εποχη εκεινη, ηταν συνδιοκτητες του πλανητη και απολαμβαναν ισοτημα τα φυσικα και παραγωμενα αγαθα.θα μαθαιναμε ακομα, οτι οι ανθρωποι τοτε εργαζονταν και δεν δουλευαν- δεν ηταν δουλοι-οπως δουλευουν σημερα, θα μαθαιναμε οτι η εργασία τοτε ηταν-χομπυ-ξεκουραση, παίχνιδι, οτι ο καθενας τοτε στηριζε την ζωη του στον εαυτο του και τα δικα του χερια και οχι, οπως γινεεται σημερα, ο ανδρας, να περιμενει απο τον θεο κια η γυναικα απο τον ανδρα. θα εφτανε και σε μας η αντικειμενικη καταγραφη της υποτυπωδους εστω ιστορικης ποριας, που στο διαβα της διεγραψε ανα τους αιωνες η κοινωνια των ανθρωπων και δεν θα ειχαμε για ιστορια αυτην την καλίκατουρα, που εγραψε στα μετρα της και μας λπασαρησε για ιστορια το καθεστως της ιδιοκτησιας.

το καθεστως αυτο, εκτος του, οτι επεβαλε τον ανδρα, νομεα, κυριο και αφεντη των φυσικων και παραγωμενων απο το συνολο των ανθρωπων αγαθων, τον ανακηρυξε και εξουσιαστη της γυναικας. Ετσι ο ανδρας, γενικα και ο καθε ανδρας, ξεχωριστα γραφει και πιστευει στην αιωνιοτητα της δικης του ιστοριας, ξεχνωντας, πως για την παραγωχη και την διαμορφωση των προυποθεσεων για να υπαρχει ιστορικο γιγναισθε, συνεβαλε εξ ισου, αν οχι σε μεγαλυτερο βαθμο και ηγυναικα.

Αφου λοιπον, παραδεθουμε οτι η γυναικα, ειναι η κοινωνια και οτι η κοινωνια των ανθρωπων, δεν μπορεί να λειτουργησει και να αναπτυχθει ανθρωπινα, χωρις να ειναι σοσιαλιστικη-κομμουνιστικη, αρα θα ελεγα και χωρις την παραδοχη- αποδοχη της γυναικας, σαν συντεκεστη, αμεση προκυπτει η αναχνη να κερδισει την συγκαταθεση και την συμμετοχη της.

Για τον σκοπο αυτο πρεπει, ειναι αναχνη να γραφτουν διαφορα εργα, που να απευθυνονται αποκλειστικα στην γυναικα. Να την βλεπουν και αυτην σαν τον φυσικο συνδιοκτητη του πλανητη, σανθρωπο μ ολη την σημασια και την εννοια που περιεχει αυτη η λεξη. Να την βλεπει σαν ισοδυναμο, εφευρετη, δημιουργο και οικοδομο του τεχνικου και πνευματικου πολιτισμου. Σαν ισοτιμο ατομο στην παραγωχη του υλικου και πνευματικου πλουτου. και

λογογράφου αν χυδρ 69

-26-

την επικράτηση του. Έργα που να πειθούν και να εδραιώσουν την πεποίθηση στην γυναίκα, πως όχι μόνο είναι ισότιμη, ισάξια, δημιουργική και δραστήρια με τον άνδρα, αλλά και ότι σε πολλά σημεία, λογοφύσης και αποστολής να υπερέχει από αυτόν και ότι την υπεροχή της αυτή δεν πρέπει να την σπαταλήσει σε αντιπαράθεση με τον άνδρα, ή στην ανασίτηση τρόπων για συνεργασία με το Κεφαλαιοκρατικό σύστημα, για την παραπέρα εξασφάλιση προνομίων με ανταλλάγμα την παραδοχή και την στήριξη του, αλλά ότι θα την θέσει αυτοβούλα στην διάθεση της προόδου και της κοινωνικής ανάπτυξης. Και επειδή, ανάπτυξη και κοινωνική πρόοδος, δεν λοχιζεται σήμερα παρά μόνο η σοσιαλιστική με ανθρωπινό πρόσωπο και αυτοδιαχείριση, όπου χωρούν άνδρες και γυναίκες και απάντα, με γνώμονα τα σημερινά και μελλοντικά προβλήματα της κοινωνίας των ανθρώπων. Στην διάθεση του Σοσιαλισμού σε Ανατολή και Δυση. Ε

Πιστεύω, πως μόνο όταν εδραιώση την πεποίθηση αυτή, νοιώσει σιγουρία και ασφάλεια, ότι ο Σοσιαλισμός-κομμουνισμός και ο άνδρας σοσιαλιστής-κομμουνιστής την θεωρούν ισότιμη, ικανή και ισάξια να φέρει σε πέρας και αυτή τον αγώνα της ζωής και της ανάπτυξης το ίδιο με τον άνδρα: Τότε και μόνο τότε, θα επιστρατεύσει η γυναίκα, τις τεραστίες μα, και αστείρευτες σωματικές και πνευματικές δυνάμεις που κλείνει μέσα της. Τον πλούσιο ψυχικό και συναισθηματικό κόσμο, το σύνθετο και πολύμηχο μυλό, το γέρο, σβέλτο και ακουραστό κορμί της. Τότε και μόνο τότε, που θα παψει να κυβερνά, να διευνεί και να κατευθύνει από τα παρκηνία. Τότε που θα βγει και αυτή στο προσκήνιο. Τότε είναι που η γυναίκα, θα κάνει θαύματα : θα διπλασιασθεί άμεσα η παραγωγικότητα της εργασίας και η ποιότητα της ζωής: θα τελειώσουν τα βασάνα τόσο των γυναικών, άλλο τόσο και των ανδρών και: θα αρχίσει η εποχή που προβλέψαν οι μεγάλοι Δασκαλοι: Η εποχή του εξανθρωπισμού του ανθρωπίνου είδους: Του ΕΙΔΟΥΣ, που για λόγους αντικειμενικούς παρέξεκλινε για μια μικρή-ευτυχώς- περίοδο σε σχέση με τα εκατομμύρια χρόνια που κατοικεί τον πλανήτη ΓΗ, από την ιστορική του πορεία: Που δεν είναι άλλος από του να δώσει, ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ νόημα στην ζωή: Να Εκφράσει την ανθρωπινή φύση του: Να γίνει και να παραμένει άνθρωπος..

Να παραμείνει άνθρωπος σε έναν κόσμο που πρέπει να θεωρηθεί σαν εννιαίο σύνολο-σύστημα και που από τις επιλογές και τις αποφάσεις που θα παρθούν, θα εξαρτηθεί το μέλλον της κοινωνίας των ανθρώπων και οι συνθήκες ζωής

Ο Σοσιαλισμός, δεν μπορεί σήμερα να θεωρείται σαν σύστημα, σαν νόμος της ιστορίας, αλλά σαν πολιτικό και ιδεολογικό όραμα ενός κινήματος ικανού και καταλλήλου, να εκφράσει τα όραματά του συνόλου της κοινωνίας των ανθρώπων, για να μετασχηματίσει τις υπάρχουσες κοινωνίες σε εθνικό και σε διεθνές επίπεδο, μέσω της πιο μεγάλης διευρύνσης της δημοκρατίας και της ιστιμίας ανάμεσα στα δύο φύλα: Να κάνει την επανάσταση της αλήθειας, την επανάσταση της ζωής. Εδώ ακριβώς βρίσκεται η πρόκληση που πρέπει να αντιπαρατεθεί στην αγκύλωση των αντιτιθεμένων συντηρητικών. Εδώ βρίσκεται ο δρόμος που οδηγεί στην υπερβία της αντιπαραθέσης ανδρας-γυναίκας και γυναίκας-ανδρα, γεγονός που θα διαχραφεί με βεβαιότητα και την υπερβία της ιδιοκτησίας κοινωνίας των ανθρώπων.

Θα κλείσει η παρενθεση, που για ιστορικούς ίσως λόγους υποχρεώθηκε να κάνει η κοινωνία των ανθρώπων, από το καθεστώς της κοινωκτημοσύνης στα μέσα παραγωγής στο καθεστώς της ατομικής ιδιοκτησίας.

Είναι γεγονός, ότι αναλάβετε ΕΣΕΙΣ και οι ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ σας, ένα τεράστιο δύσκολο και μακροχρόνιο έργο και πως είναι επομένως στην προσπάθεια αυτή θα συναντήσετε, όχι μόνο την αγνοία και την αφέλεια του εχθιρημάτος, αλλά και την με επινχωση αρνήση, με την οργανωμένη και σκοπιμή προσπάθεια παρεμπόδισης αυτού του τιτανίου έργου.

Η Ηγεσία της Δύσης, φοβάται την επιτυχία του Σοσιαλισμού με Ανθρώπινο πρόσωπο, με δημοκρατία, διαφάνεια και αυτοδιαχείριση. Δεν θέλει να πετύχει η προσπάθεια, γιατί η επιτυχία όχι μόνο θα έκανε ισχυρή, απήτητη την Σοβιετική ένωση σε όλους τους τομείς και όπως είναι φυσικό, όλα αυτά θα έχουν επιπτώσεις στους ΛΑΟΥΣ του κόσμου, θα ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΟΥΝ για μια ακόμα φορά τον ΚΟΣΜΟ.

Η επιτυχία της ανασυγκροτήσης, θα εδειχνε στην Σοβιετική Ένωση, την δυνατότητα να πρωτοστατεί και να Ηγηθεί στην αντιμετώπιση φλεχόντων Διεθνών

προβλημάτων. Μια αντιμετώπιση που θα αποδεικνύει καρπούς και θα μπορούσε μακροχρόνια να ανοίξει, ΝΕΟΥΣ ορίζοντες στην ιστορία και το ιστορικό ΓΙΓΝΑΙΣΘΕ της κοινωνίας των ανθρώπων.

Όμως στην Δύση δεν υπάρχει μόνο, η Ηγεσία, υπάρχουν και οι Λαοί, Οι εργαζόμενοι του χεριού και του πνεύματος άνδρες και γυναίκες, Λαοί που θέλουν όχι απλώς να ζήσουν αλλά και να ζήσουν ΚΑΛΑ. Πρέπει συνεπώς, να ειπωθεί βεβαίως, ότι στην δύσκολη αυτή προσπάθεια δεν ειπώθηκε ΜΟΝΟΙ. Έχεται όχι μόνο την ηθική, αλλά και την Αγωνιστική συμπαράσταση της Παγκόσμιας κοινής γνώμης γενικά και των εργαζομένων του χεριού και του πνεύματος ειδικά.

Όταν οι ιδέες, τα ιδανικά και τα οράματα του Σοσιαλισμού, απαλλάχουν από της παιδικές ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ, θα ξαναβρεί την αρχική Ακτινοβολία και θα καταστούν αηττητές, θα έχουν τόση ελκτική δύναμη, που δεν θα μπορέσουν να τις αναχαιτίσουν τα εκατομμύρια των μεγατόνων τρινοτρότουλουολης, γιατί οι ιδέες αυτές, τα ιδανικά και τα οράματα για ΖΩΗ, ΔΙΚΑΙΟ και ΕΙΡΗΝΗ θα καταστήσουν τους τόνους της τρινοτρότουλουολης ΑΧΡΗΣΤΟΥΣ. *ΚΑΝΕΝΑ ΟΡΓΑΝΟ ΔΕΝ ΣΕΣΤΩΝΕΙ ΜΕ ΙΔΙΕΣ!*

Και μια που ο λόγος για την πολυποθητή Ειρήνη, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα άλλο, εξίσου παραδιεχμα, που εγράψε ο Μεγάλος Έλληνας Αριστοφάνης, στο έργο, *Ασχυροσκόπος* ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, προκειμένου να τονίσει την μεγάλη αξία της γυναίκας, και τον ρόλο που μπορεί αυτή στην ζωή *πρωτο*

Γύρω στα τετρακόσια δέκα τρία πριν Χριστού, οι Αθηναίοι με τους Σπαρτίες, βρισκόνταν σε μακροχρόνιο και καταστροφικό για τους δύο, λαούς πόλεμο. ΟΙ Γυναίκες, των εμπόλεμων, με επικεφαλής την ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ, θέλοντας να υποχρεώσουν τους Άνδρες, να σταματήσουν τον πόλεμο, Συσκευθήκαν όλες από κοινού και με ΟΡΚΟ, αποφασίσαν :ΝΑ μην έρθουν σε καμία επαφή και σχέση με ους Άνδρες :Αν δεν κλείσουν πρώτο ΕΙΡΗΝΗ. και επιπροσθα τους διαβεβαίωσαν, ότι θα δεν θα διστασουν να κάνουν οποιαδήποτε προσπάθεια για να καταργήσουν τον πόλεμο μια για πάντα. Ακόμα, τους έκαναν γνωστό ότι και αυτές Ξέρουν ~~τ~~ το Κρατος, όπως Ξέρουν να Κυβερνουν το νοικοκυριο, ότι κουραστήκαν να γεννούν παιδιά, για να τα στέλνουν οι Άνδρες να σκοτώθουν στον πόλεμο, και να ζουν αέτες βουτιχμες στο πένθος μα και χωρίς τους

το ίδιο καλό να κυβερνούν τ